[illegible] અમારે પાસે સસ્તે ભાવથી મળશે.

જંગનામા

હજરત અલી

ઉર્ફે

કીસ્સા મક઼ાતિલ ક઼ન્હુરી.

ઉર્દુ જુબાન ગુજરાતી હરૂફોં મે.

શેઠ. એચ. એસ, હરી એન્ડ કો..
બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ.
ઠી. ૩૯૫ ફાકલેન્ડ રોડ, ખેતવાડી, બોમ્બે થીએટર.
પોસ્ટ નંબર ૪—મુંબઇ.

AHMEDABAD.

મનહર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપી ગઇ.

પ્રથમ વાર ઇ૦ સ૦ ૧૯૦૫

કીમત ચાર આના ૦-૪-૦

૭૮૬

જંગનામા હજ઼રત અલી.

ઇલાહી તુહી સબ કા હય બાદશાહ, કે હેય દો જહાંન પર કર્મ કી નીગાહ;
નહી તુઝ સા હાકીમ કોઇ દુસરા, દો આલમ હેય તાબએ તેરે હુકમ કા.
તેરી જ઼ાત બે મીસ્લ વ બે ઐબ હય, અય્યાં હય કે તું આલી મુલ ગૈબ હય;
નહીં તુઝ સા રોજ઼ી રસાંન કોઇ ઔર, તુહી દોનોં આલમ કી કરતા હેય ગોર.
કીયા કુન સે કોનો મકાંન કા જ઼હુર, હય જ઼ાહિર તેરા જ઼ર્રે જ઼ર્રે મેંય નુર;
હેંય ક઼ાયમ તેરે હુકમ સે દોનો જહાંન, તુ હય સારે મખ઼લુક઼ કા મહેરબાન.
જીધર દેખતે હેંય તુ મૌજુદ હેય, તુ હી સારી ખલક઼ત કા મઆબુદ હય;
જિસ ઇન્સાં પે તુ મેહરબાની કરે, ફ઼રીશ્તા સર ઉસ કે ક઼દમ પર ધરે.
કીસી પર અગર ક઼હર નાજ઼ીલ હુઆ, તો દફ્તર મેય વોહ ફ઼ર્દ બાતિલ હુઆ;
જમાને કો જ઼ાહિર હય શેતાન કા હાલ, દીયા તોક઼ લઆનત કા એક દમ મે ડાલ.
નહી ફ઼જ઼લ કી તેરે કુછ ઇન્તહા, ન તુઝ સા કોઇ હય ન હોગા નથા,
ગ઼રીબો કા હય કોન તુઝ સા રફ઼ીક઼, ફ઼ક઼ીરોં કા હય કોન તુઝ સા શફ઼ીક઼.
શહે હફ્ત કીશવર હય તેરા ફ઼કીર, ગદા હય તેરે દર ■ હર એક ફ઼કીર,
તેરી મદેહ અફ઼જુ હય તહેરીર સે. તેરા વસ્ફ઼ બાહર હય તક઼રીર સે,
બય્યાંન કયા કરૂ હમ્દ મેય મુશત ખ઼ાક, કહાં યેહે જુબાન ઔર કહાં હમ્દે પાક.
ખીર્દ કો વહાં તક રસાઇ નહી, ખુદી મેય સમાતી ખુદાઇ નહીં,
નિશાંન મુખ્તીલીફ઼ હેંય તેરે નામ કે, હેંય અફ઼લાક જ઼ીને તેરે બામ કે;
તેરા ભેદ પાવે હય કીસ કો શઐાર, યેહે ઇસરાર અક઼લો ખ઼ીર્દ સે હેંય દુર;
કરૂં વસ્ફ઼ તેરા મેય કયુ કર રક઼મ, કહાં હય યેહે તાક઼ત ઉઠાઓ ક઼લમ,
ફ઼રીશતે હેય હયરાન એ કીબરીયા. તેરા ભેદ કીસ કો મિલ હય ભલા,
ફ઼રીશતોં કો તાક઼ત નહી યેહે કભી, જો જ઼ાહિર કરે બાત કુછ ભેદ કી,
ફ઼ીગસ■ હેય આજીજ઼ તકો તાજ઼ સે; નહીં કોઇ વાક઼ીફ઼ તેરે રાજ઼ સે,
જ઼બાને ક઼લમ કો યેહે તાક઼ત કહાં, કરે જો તેરે વસ્ફ઼ કા કુછ બય્યાન,
તેરા ભેદ પાવે યેહે કિસ કી મજાલ, કે હેય વ્હેમ મેય યાં ગુમાનો ખ્યાલ,
કે કી ઉસને પાની પે કાયમ જ઼મી, અહાતા કીયા ઉસ પે ચરખ઼ે બરીં,
ફ઼રીશતે કીયે ખલ્ક અફ઼લાક પર, શરફ઼ આદમી કો દીયા ખ઼ાક પર.
ફ઼લક કો જો અન્જુમ સે જ઼ીનત મીલી, જ઼મીન કો ભી ઇન્સાન સે ઈજ઼્જ઼ત મીલી,

કીયા ખલ્ક લુહ વ કલમ અર્શ કો, સકર ઔર જીનાંન આર જમીંન ફર્શ કો;
કીયા હુકમ સે અબરે રહેમત નમુદ, કે જાહિર હો મખ્લુક પર ફજલે વજુદ.
તેરા ભેદ ખુલતા નહીં મુતલકન, કરૂં કયા તેરે રાજ મેંય મેંય સુખન,
કીયા ખલકે આદમ કો બે વાલદેન, કે હેય જિસ કે દુન્યા મે સબ નુર એન.
દીયા યહે શર્ફ ઉસકો એ જુલ કરમ, હુઆ વોહ સજાવાર લુહ વ કલમ;
ઉસે મરતબા એસા આલી દીયા, ફરીશતોં ને ભી જિસ કો સિજદા કીયા;
નબીયોં ને ભી જિસ કી તઆજીમ કી, જમીંન ઔર જમાંન સબને તસલીમકી;
અજાજીલને જો તઆમ્મુલ કીયા, કે સીજદા કરૂંગા મેંય આદમ કો કયા.
તકબ્બુર સે ચાહા જો આદમ પે ફોક, પડા ઉસ કી ગરદન પે લઆનત કા તોક;
જો કી હુકમ બારી મે ઉસને દલીલ, હુઆ સબ ફરીશતોં મે ખ્વાર વ જલીલ;
બના થા અતાઅત સે આજાદ વોહ, કે થા સબ ફરીશતોં કા ઉસ્તાદ વોહ,
કીયા અમરે હક જબ ના ઉસને કબુલ, ખુદા કા હુઆ કહર ઉસ પર નજુલ,
યહે થી ઉસ કી કીસ્તમ મેં ખ્વારી લિખી. કે સિજદે કે કરને મેં યું દેર કી,
લિખી થી મુકદદર મે નારે સકર; હુઆ થા જો મગરૂર વોહ ઇસ કદર,
બહોત મોમનો ખોફ રબ કા કરો, કરો બદગી ઔર ખુદા સે ડરો,
ઇબાદત ખુદા કી કરો રોજો શબ; ન હો તમ પે તા ઉસ કા કહર વ ગજબ.
શબ ઔકાંત સરફે ઇતાઅત કરો, મુદામ ઉસકે કહર વ ગજબ સે ડરો,
કીયા ખાક પર ઉસને એસા કરમ, કે તાબએ હુએ જિસ કે લુહ વ કલમ,
હુઇ ઉસકી રહેમત યહે ઇન્સાન પર. ધરા તાજ શાહી કા બાલાએ સર,
બનાયે ઉસી ખાક સે અનબીયા; પેગમ્બર બહોત ઔર બહોત ઔલીયા,
હુએ ખલ્ક ઉસ સે રસુલે જમન. "અલી" "ફાતમા" ઔર "હુસેન" વ "હસન"
ખુદાને દીયા હમ બડા મરતબા; કહાં તક કરૂં ઉનકી વસ્ફો સના,
વોહ હેય બાદશાહ ઔર આલમ નવાજ. જિસે ચાહેં ઉસ કો કરે સર ફરાજ,
જમાના હય કાલીબ તો વોહ જાન હય, દો આલમ હેય દીદા વોહ ઇન્સાન હય,
બને નુરે હક સે રસુલે જમા. હુઆ નુર સે ઉન કે પેદા જહાં,
હય દોનોં જહાંન કા વહી બાદશાહ; ઉસીને બનાયે હેય યહે મ્હેરો માહ,
ઉસી મ્હેર કા હય યહે જરરોં મે નુર, ઉસી નુર કા હર તરફ હય જહુર,
અજબ શાન સે તુ છુપા સબ મે હય; નમુદાર જલ્વા તેરા સબમે હય,
કહાં તક કરૂ મદેહ તેરી બયાંન. જુબાંન કો મેરી હય યહ તાકત કહાં,

નઆત સરવરે કાએનાત.

મ્હોમ્મદ નબી ખાતમુલ અબીયા, શફી ઉલ અમમ ઔર શફી અલવરા;
અજબ મૃતબા હય અજબ ઉસકી શાન, કે જિસ કે લિયે હય ઝમીનો ઝમાન.
વોહ હય ચીઝ લોલાક કા સરફરાઝ, હય મ્હે બુબીયત સે ઉસે ઇમ્તીયાઝ,
કીયે ખલ્ક ઉસકે લિયે દો જહાંન, વોહ હય અર્શ ઔર આસ્માનોં કી જાંન.
કરીમુલ સજાયા જમીલુલ શીયમ, નહીં ઉસકી ઉમ્મત કો મ્હેશર મે ગમ;
શફાઅત કરેંગે બવજેહ હસન, નીવાસે ભી ઉન કે "હુસેન" વ "હસન"
બનાયા સમઝ બુઝ કર ખુબ ઉસે, ખુદા ને કીયા અપના મ્હેબુબ ઉસે;
નહીં હેય કોઇ ઉસ કા સાની બશર, ઉસી કે લીયે હેય ચ્હે શગ્શો કમર.
અજબ પાક જાત ઔર અજબ શાન હય, જો મુન્કીર હેય કબ ઉનકા ઇમાંન હય;
નહીં ઉસ કી તઆરીફ કા કુછ બય્યાન, બને ઉસ કી ખાતીર ચ્હે કૌનો મકાન.
કીયા ઉસ કો અલ્લાહ ને અર્જમંદ, કીયા ઉસ કા દર્જા સભોં સે બુલંન્દ;
અજબ ખાસ ઉસ કે કીયે "ચારયાર", "ખુદા" ઔર "નબી" કા હુઆ ઉન પે પ્યાર.
ખુદા કે હેય મકબુલ વોહ ચાર યાર, કીયા ખુલ્દ કો ઉનકા દારૂલ કરાર;
મહીન બન્દએ બારગાહે ખુદા, બડે મુત્તકી ઔર બડે પારસા.
"અબુબકર" અવ્વલ તેરે યાર ગાર, "ઉમર" દુસરે ઉનકે હેંય દોસ્તદાર;
સોયમ સદકે જાઓં મેય "ઉસ્માન" કે, વોહ કાતિબ હેંય આયાત કુરાંન કે.
ચહારૂમ "અલી મુર્તજા" શાહ દીન, હુએ જિન કે તાબએ જમાંન વ ઝમીન;
મહોમ્મદ કે દામાદ ઔર દોસ્તદાર, ખુદા ઔર મહોમ્મદ કા હય ઉનપે પ્યાર.
ઇમામત કે ગુલજાર કે ગુલ હેંય વોહ, વીલાયત કે ગુલશન કે સબલ હેય વોહ;
"અલી" દો જહાંન કે હેય મુશકિલ કુશા, કે હેય જિનકે પાબોસ સબ આલિયા.
ઇતાઅત કરો દિલ સે ઇન કી કબુલ, વોહ હેંય સત દીન જાન નીસારે રસુલ;
કીસી સે જો તર્ક ઇતાઅત હુઇ, ઉસી વક્ત સે ઉસ પર લઆનત હુઇ.
નબી કે નિવાસે હેંય દો નુર એન, ઇમામે તરીકત "હસન" ઔર "હુસન";
અસર સે હુએ જહર કે એક શહીદ, દોયમ કી શહાદત કા બાઇસ યઝીદ.
શહીદે તજ્જલ્લુમ "હસન" ઓર "હુસન", "અલી" "ફાતમા" કે જો થે નુર એન;
"રસુલે" ખુદા કે થે વોહ લાડલે, કે દો ગુલ વોહ બાગ નબવત કે થે.
હબીબે ઇલાહી કે નુરે નજર, "અલી" કે થે દીલ "ફાતમા" કે જીગર,
વોહ રાહે રજા મેય થે સાબીત કદમ, કીયા શુકર હક કા ઉઠા કર સીતમ.

ખુદાને ઉન્હે મૂરત્મા જો દીયા, નબ્વત કા યેહે ભી બડા જુજવ થા;
અગર ઉનકો કોઇ ન હો માનતા, અજબ કયા જો હો ઉસ પે કહરે ખુદા.
ખુદા કા ભી દુશમન હય ઉન કા અદુ, કે હોગા દો આલમ મેય બે આબરૂ;
ખુદાવન્દે મલ્કે ઇમામત હેય વોહ, શાહેન્શાહ મલ્કે શહાદત હેય વોહ.
ઉન્હીં સે હેય સબ ખાનીવાદા ઇમામ, ઉન્હી સે હેય રોશન મહોમ્મદ કા નામ;
રહો દીલ સે જીનુલ અબા કે ગુલામ, સિવા ઉન કે "બાકર" હેય "જાફર" ઇમામ.
જો હેય "કાઝીમ" વ શાહ "મુસા અલી", હુએ બાદ ઉનકે "તકી" ઔર "નકી";
"હસન" "અસકરી" હાદીએ દો જહાન, હેય મકબુલ મ્હેદી આખીર જમાન.
અલી સે યહાંતક હેય બારહ ઇમામ, અલેકુલ સલત વ અલેકુલ સલામ;
કરં ખાનીવાદા કા કયોં કર બયાન, હેય ખામા કો મેરે યહે તાકત કહાં.
નહી મુઝ મેં તાકત જો મેય કુછ લિખું, કે હેય ઇજ્જ સેયાં કલમ સર નીગું;
મુઝે વીર્દ રહતેં હેય દિન રાત નામ, ઇલાહી હો સબ પર દરૂદો સલામ.
સુનાઉં શજાઅત કી એક દાસ્તાન, કરૂ જંગ નામા અલી કા બ્યાન,
કીસી ને અગર ઇસ મેય કુછ શક કીયા, તો શરમિન્દા હોગા વોહ પેશે ખુદા.
કરેગા અગર કોઇ વીરદે જુબાન, તો હોંગે બહોત પંજતન મહેરબાન;
સુને જો કોઇ ચોશ દીલ સે તમામ, તો હો ઉસ પર દોજખ કી આતિશ હરામ.
અઝીજો અગર તુમ મુસલમાન હો, બહોત સીદક દિલ સે હમેશા પડ હો;
સુનાતા હું તુમકો મેય વોહ માજરા, થા ઉર્દૂ વ ફારસી મેય અબતક લિખા.
શજાઅત કા હજ્રત પે હેય ઇખતીતામ, મક઼ાતિલ પે લઆનત અલી પર સલામ;

શુરૂ દાસ્તાન જંગ.

મેંય કરતા હુ અહેવાલ સબ પર અયાંન, કે જંગે ઓહુદ કા હુય યેહે સબ બયાંન;
કે ઇસ જંગ મેંય યહે હુઆ માજરા, "અબુ જેહલ" બદકાર કા સર કટા.
ગયા જબ જેહન્નુમ કો વોહ બે હયા, તો સબને દુગાના પડ્હા શુકર કા;
કે હુકમે ખુદાવન્દ જાહિર હુઆ. અબુ જેહલ કાફીર સકર કો ગયા.
ગયા જબ જહેન્નુમ કો વોહ બદ લઇન, તો મકકે સે સબ ઉઠ ગયા કુફરો કીન;
મગર ઉસ કા બેટા થા તઃલ નામ, કીયા ઉસને "હેદર" સે દઆવા તમામ.

ચલા દાદ ખ્વાહ ઔર ઇન્સાફ જુ, શહેન્શાહીએ મુલ્ક કન્દુર કો,
કે થા એક કાફિર વહાં શહેરયાર, ન થા ફોજ વ લશકર કા જિસ કે શુમાર.
મ્હોઇયા થા સામાન જાહો હશમ, સમઝતા થા વોહ ઔર શાહોં કો કમ;
બજાતે થે હુકમ ઉસ કા સ્હે એદ રંગ, ઉસી જોર પર સબ સે કરતા થા જંગ.
ભરે થે બહોત લાલો યાકુત વ દુર, ખજાના જવાહીર સે થા ઉસ કા પુર;
અજબ બાદશાહ થા વોહ કંન્દુર કા, કે થા હુકમરાંન શહેર બન્દુર કા.
રઇયત ગની ઔર લશકર અમીર, ન થા શહેર મેય કોઇ ઉસ કે ફકીર;
બહોત પ્હેલવાનાંને લશકર શીકન, બહોત જોર આવર થે યકતાએ ફન;
કીડોડો સે કમ ઉસકા હાસિલ ન થા, રઇયત કા શહે સે બુરા દિલ ન થા.
મુલાઝીમ થે ઉસ કે બહોત પ્હેલવાન, ઉઠાલેં જો કુવ્વત સે કોહે ગીરાન.
જો લાખોં થે પેદલ તો લાખો સવાર, ન થા ઉસ કે લશકર કા કોઇ શુમાર;
બુલન્દી મેય કીલઓં કી કયો કર લિખું, કે થા જિસ કે આગે ફલ્ક સર નીગું.
વોહ કીલે થે સાતો કુલજાત કે, બનાયે ગયે થે વોહ સબ ધાત કે;
મ્હેલ ઔર મકાંન ઇસ કા ગુલજાર થા, હર એક સીમ્ત ચોપડ કા બાજાર થા.
અજબ શહેર ઉસકા અજબ વોહ મુકામ, "મકાતિલ" થા ઉસ શહે કાફિર કા નામ,
બહોત બાદશાહ ઔર અમીરો વઝીર, થે ઉસ શાહે કાફિર કે હુકમી અસીર.
કે ઇતને મેં તકતાલ પહોંચા વહાં, મકાતિલ થા જિસ શહેર મેં હુકમ રાંન;
બરાબર જો દો માહ કી કતએ રાહ, હુઆ ખારજી દાખીલે તખ્ત ગાહ.
જો દેખા અજબ શહેર ગુલજાર હેય, હર એક સીમ્ત ચોપડ કા બાજાર હેય;
ઔર ઉસ શહેર કે હેં ગીર્દ કોહ ચાર, બુલન્દી સે જિન કે ફલ્ક શર્મ સાર.
થા એક સબ્જ રંગ એક સુરખી અય્યાંન, સીયાહ એક ઔર એક સે જરદી અય્યાંન;
રવાં ઉસ કે હર સીમ્ત દરયાએ નીલ, કે થા હર તરફ ફાસ્લા મીલ મીલ.
મુખાલિફ કા હરગિજ ન થા વા ગુજર, ન ખોફે ગનીમ ઔર ન દુશમન કાં ડર;
ન જાતી વહાં તક નજર તેજ રો, હરેક પર બને બુર્જ થે સાત સો [૭૦૦]
હર એક બુર્જ પર ફૌજ થી એક હજાર. બરાએ નિગેહ બાની એ શહેર યાર,
અજબ ગીર્દ કીલોં કે એક શહેર થા; નમુના થી જીન્નતકી જિસ કી ફુજા,
ઇમારત નફીસ ઔર ઉમદા મકાન. ગલી ઔર કૌચે મેય નહરેં રવાંન,
ગયા શહેર મેય જબ વોહ તકતાલે બદ. ગયા રૌબરૂએ શહે પુર હસદ,
કીયા જાકે ઉસ બાદશાહ કો સલામ. કીયા અર્જ રો રો કે અપના કલામ,
કીયા શહેને દરયાફ્ત એ નો જવાન. કહાં હય તુ રહતા કહાં હય મકાન,
તુ આયા હય કિસ મુલ્કસે સચ બતા. તુ હય કિસ ગમો રંજ મે મુબ્તીલા,

મુકામ ઔર નામ અપના બાતલા મુઝે. તુ હય કૌન એહ બાત સમઝા મુઝે,
તો કહને લગા રોકર વોહ નૌ જવાન. કરૂં ક્યા મુસીબત કા અપને બયાંન,
કે મેંય ભી હું મુલ્કે અરબ કા અમીર. હું મકકે કે મેંય બાદશાહ કા વઝ઼ીર,
અરબ મે મઓઝ઼ીઝ઼ થા મેરા પોદર. અબુ જેહલ કા ખ઼ાસ હુ મેંય પીસર,
હય મકકેમે શાહે મ્હોમ્મદ લકબ. નબવત કા કરતા હય દઆવા વોહ અબ;
હય સઆઇ બહોત અપને મજ઼હબ મેં વોહ બહોત ચાક હય અપને મતલબ મેં વોહ,
કીયા સબ કો મકકે મેં ઉસને ખ઼રાબ. હય દિન રાત કા ઉસ કે બાઇસ અજ઼ાબ,
જો થે લાત વ ગુરરા હમારે ખુદા. કીયા તોડ કર ઉસને સબકો જુદા,
કીયે ઉસને બુત ખાને સારે તબાહ. હય વોહ જુલ્મ જિસ સે ખુદા કી પનાહ.
ખરાબી કા બાઇસ હય એક દુસરા. બીરાદર "નબી" કા "અલી મુરતીજા"
સમઝતા હય વોહ પ્હેલવાંન આપકો. ઉસી ને હય મારા મેરે બાપકો,
અલી સા જો હય પ્હેલવાંન ઉસ કે સાથ. સીતમ કા કીયા હય દરાજ઼ ઉસને હાથ,
હેંય જિતને કે સરદાર ઉસ મુલ્કકે, હેય સબ તંગ ઉસ શખ્સ કે જુલ્મ સે,
અલીને ઉખાડા હય ખૈબર કા દર. અલી કા બહોત સબ કે દીલ મેંય હય ડર,
અલી ને હેય મારે બહોત બાદશાહ ખરાબી મે ડાલે હેંય મુલ્કો સીપાહ,
કીયા હય હમારા તો દમ નાક મેંય વોહ દિન રાત હય અબ તેરી તાક મેય,
વોહ હય અબ તેરી ફિકર મે રાત દિન કરેગા ચઢાઇ જ઼રૂર એક દિન,
હય કહતા કરૂં ગા મ ાતિલ કો કેદ. મુસલમાન કરૂં ગા ભુલાઉંગા કૈદ,
ન હો ઉસ સે ગ઼ાફિલ તુ એ બાદશાહ. કે તય્યાર રખ અપની ફૌજ વ સીપાહ,
સતાએગા એક દિન જ઼રૂર આપ કો. હય જિસ ને કે મારા મેરે બાપકો,
મેય આયા હું તેરે યહા દાદખ્વાહ. કર ઇન્સાફ મેરા તું એ બાદશાહ,
અગર ખેર ચાહે તુ અપની મુદામ. અલી કો પકડ લા તુ એ નેકનામ,
રવાના કર ઉસ સમ્ત એક પ્હેલવાન. ગીરીફતાર કરલાએ ઉસ કો યહાં,
કર ઇનઆમ કા વઆદા એ બાદશાહ. ઐઆનતકો કર સાથ ફૌજ વ સાપાહ,
અગર જીન્દા લાયે બહોત ખુબ હય. વગર ન ફકત સર હી મતલુબ હય,
સુની જબ મકાતિલને એહે ગુફતીગુ. લગા કહને તકતાલ સે દુબાદુ.
ન ઘભરાઇયો અપને દિલ મે કભી કે કરતા હું મેંય ફીકર ઉસ કી અભી,
સુના થા એહે મેયને કઇ સાલ સે. મેય વાકિફ હું સબ ઉસ કે અહેવાલસે,
કે પયદા હુઆ હય અરબ મે "રસુલ". બહોત ઉસ સે ખુશ હે ખુદા હય મલુલ,
સુના હય અલી હય "પેયગમ્બર" કા યાર કોયે જિસને લાખો રહે જુલ્ફીકર,
એહે કહ કર ઉસે દી તસ્સલી તમામ. દિયા ઉસ કે રહને કો ઉમદા મુકામ,

કિયા ફિર મુકાતિલ ને દરબારે ખાસ. કે હાજીર હોં અશખાસ જી ઇખ્તીસાર,
તલબ કરકે બીડા ધરા પાન કા. બુલાકર વજીરોં સે ઉસને કહા,
કે હય તુમ મેં કોઇ બહાદુર જવાન. જો લાવે અલી કો પકડ કર યહાં,
કોઇ લાવે સર યા પકડ કર ઉસે. તો હું મેંય બહોત લાલો ગોહર ઉસે,
જો લે મુલ્ક આધા તો મેંય ઉસ કો દુ. જો દુખ્તર વોહ માંગે હવાલે કરૂં,
મુઝે લાત વ ઐજા કે સર કી કસમ. મેંય હું અપને વઆદે પર સાબીત કદમ,
હુએ સુનકે ખામોશ સબ યેહ વજીર. કહા એક ને એ શાહે મુલ્કગીર,
"અલી"કો યેહ કહતે હેંય અહેલે જહાંન. નિહાયત કવ્વી હેંય બડા પહેલવાંન,
નહીં જોર કી ઉસ કે કુછ ઇન્તહા. જો ચાહે ઉઠાલે વોહ અરજો સમા,
ઉન્હોં કો તો સબ મુરતીજા કહતે હેંય. ઉન્હીં કો તો શેરે ખુદા કહતે હેંય,
ઉન્હેં જાન્તે હેં સભી ખાસ ઓ આમ. હય મશહુર "હજર્તઅલી" ઉનકા નામ,
નહીં મુંહ મુકાબિલ કોઇ આ સકે. ભલા ફત્હે કયોં કર કોઇ પાસકે,
યેહ હયરાંન હેંય તદબીર હમ કયા કરેં. નહીં હમ કો તાકત જો ઉન સે લડે
સુના જબ મકાતિલ ને ઉસકા જવાબ. હુઆ આતિસે કહર સે વોહ કબાબ,
કહા ફિર વજીરોં સે તયવર ચઢા. નમક મેરા ખાયા હય તુમને સદા,
કરૂંગા અભી કત્લ હર એક કો. ચઢાઉંગા સુલી બદ ઓ નેક કો,
સુના જબ વજીરોં ને યેહ માજરા. કે ગુસ્સા હય સબ પર બડા શાહ કા,
ઉઠા એક વજીરોં મેં સે તેજ ગામ. બડા પ્હેલવાન ઔર "મયકદ" થા નામ,
હુઆ દસ્ત બસ્તા અદબ સે ખડા. કહા હુકમ હો ગર મુઝે શાહ કા,
ન આવે મેરે હાથ જીન્દા અગર. તો લાઓં "અલી" કા મેંય સરકાટ કર.
કહા શાહ ને તુ યકીન જાનીયો. કસમ લાત વ ઐજા કી સચ માનીયો,
કે મેય મુલ્ક આધા તુઝે દે ચુકા. કરૂંગા તુઝે એક દુખ્તર અત્તા,
કલામ ઉસ કા મયકદ ને જિસ દમ સુના. ત્હે દિલ સે તબ શાહ કો દી દુઆ,
ઉઠા કરકે બીડે કો ચાબા શીતાબ. કહા ફોજ સે જલ્દ કરેલો ખીજાબ,
કે હોં જલ્દતય્યાર સબ ખાસ વ આમ. "અરબ" "મિશ્ર" "તાતાર" ઔર "રૂમ" વ "શામ"
વહીં હુકમ નક્કાર ખાને ગયા. લડાઇ કા નક્કારા બજને લગા,
લર્જને લગા હોલ સે સબકા દિલ. ગઇ સલતન્ત શૌર સે ઉસકે હિલ,
છુટે ઘોડે ઉમ્દા પએ કારજાર. કે થે પ્હેલવાન જિન પર બારહ હજાર,
કિયા કુચ મયકદ ને કન્દુર સે. ચલા આજીમે જંગ બન્દુર સે,
કિયા જબ કઇ માહ ઉસને સફર. તો યસર્બ કા મયદાન આયા નજર,
તો બાહીમ હુઆ અફસરોં મેં જીકર. કે "અલી" કે પકડને કી હો કોઇ ફિકર,

કહા તબ મુરીદોં ને અયસા કરો. આડો મે ઇસ દશ્ત કે છુપ રહો,
અલી ખેલતા હય બ્હોત યાં શીકાર. કે આહુ હેય ઇસ દશ્ત મેય બે શુમાર,
જો વાં સબ કા યેહ મશવરા હોગયા હુઆ ઇતીફાક ઇસ પર હર એક કા,
વોહ કાફિર ઉસી બન મે રહને લગે. કે શાયદ અલી ઇસ તરફ આ ફન્સે,
વોહ રહને લગે રાત દિન દશ્ત મેં. કે બર ગશતા કીસ્મત રહે ગશ્ત મેં.

આગાજ અહેવાલે જંગ.

સુનો મોમિનો તુમ જરા ગોરસે, યેહ કીસ્સા હય તેહરીર ઇસ તૌર સે.
શફીઉલ અમમ વોહ નબીએ જમાંન, થે આરામ મે આયેશા કે યહાં.
વોહ શબ જુમએ કો હોગઇ જબ તમામ, રેહે સુબેહ મે જબ ધરા દિનને ગામ.
બજા ફિર બલાલે મઓજનને દી, હુએ આશના ઉસ સે ગોસે નબી.
ઉઠે ખ્વાબ સે સરવરે અંબીઆ, શફી અલ્વરા વોહ રસુલે ખુદા.
ચલે ઘર સે ઉઠ કર શફીઉલ અમમ, વજુ કરકે મસજીદ મે રખા કદમ.
થે મસજીદ મે અસ્હાબ હાજીર તમામ, હુએ સબ કે આકર "મહોમ્મદ" ઇમામ.
કિયા ફર્જ કો જબકે અપને અદા, બજા લાયે દીલ સે વોહ શુકરે ખુદા.
હિદાયત કે ઉકદે લગે ખોલને, વોહ લાલો જવાહીર લગે તોલને.
"સહાબા" સે બઆદ ઉસકે બોલે "રસુલ" જો દઆવત કરે આજ હોગી કબુલ.
સિપાહી હય એસા કોઇ ખુશ ખીસાલ, કરે આજ દઆવત કા મેરી ખ્યાલ.
કરે જો કે દઆવત કા મેરી કરાર, વોહ કરલાવે જાકર હિરન કા શીકાર.
હિરન કા મુઝે ગોશ્ત મરગુબ હય, અગર યે ગિજા હો બ્હોત ખુબ હય.
યેહ સુન કર સિપાહી હુએ શાદ શાદ, કે બર આઇ સબ આજ દિલ કી મુરદ.
જિસે હુકમ હો એ "રસુલે ખુદા" ખુશી સે વોહ લાવે યેહ ખિદમત બજા.
ગર્જ યેહ સુખન થા અભી ના તમામ, કે અદહમ ને ભી સુન લિયા યેહ કલામ.
બાસદ આરજુ અર્જ કી એ રસુલ, હરો આજ બન્દે કી દઆવત કબુલ.
નબી ને કહા એ અબી મહેરબાન, કે તુમ હો ચચા કી તરહ મેજબાન.
જો કરતે હો તુંમ મેજબાની કા કાર, કરો આજ રમને મે જાકર શિકાર.
હુઆ હુકમે હજરત જો ઇસ તૌર પર. ઉસી વકત અદહમ ને બાંધી કમર.

કમર સે લગા ખન્જરે આબદાર, હુઆ અસ્પ તાજી કે ઉપર સવાર,
નબીકો કિયા ઉસને જુકકર સલામ, "અલ્લેહ ઉસ્સલ્વાત" અલ્લેહ ઉસ્સલામ"
ઉઠા બાગ ઘોડે કી વોહ નો જવાન, હુઆ સીમ્ત રમના વહાંસે રવાં.
તો પહોંચા જરા દેર મે વોહ વહીં, છુપે થે જહાં ઘાત મે વોહ લઇન.
બઢાયા જો ઘોડે કો એક આન મેં, પડા આકે ઉસ રનકે મયદાન મેં.
જો દેખા કે હય એક લશકર પડા, તો અદહમ કો ઉસ કા તરદદુદ હુઆ.
યહે લશકર હય કયસા કહાં કા અમીર, કહાં કા હય શાહ ઔર કહાં કા વજીર.
કે લશકર ને અદહમ પર નરગા કિયા, વોહ પ્રકાર લશકર કા નુંતા કીયા.
કહા ઉન સે અદહમ ને હોકૌન તુમ, ઔર આયે હો કયોં યા હુઇ રાહ ગુમ.
કહા ઉસ સે લશકર ને તુ કૌન હય, અકેલા તુ કરતા હય કયોં રાહ તય.
હય આયા કહાં સે કહાં જાએગા. કોઇ બાત પુછે તો બતલાએગા.
કહા ફિર યહે મયકદ ને અયનો જવાન. હય માલુમ તુઝ કો અલી હય કહાં
કિયા હય મહીનોં મેંય યહાં તક સફર. અલી કા હમ આયે હેંય લેને કો સર.
બહોત ખલ્ક કો તગ કરતા હય વોહ, દમ ઇતના શજાઅત કા ભરતા હય વોહ.
જરૂર ઉસ કા એક રોજ કાટેંગે સર; બતાદે તુ ઇતના અગર હય ખબર.
સુના જબ કે અદહમને ઉસકા કલામ, લગી આગ ગુસ્સે સે તન મે તમામ.
કહા તબ યહે અદહમને એ બદ ગોહર, નહીં હય "અલી" કા તુઝે કુછ ખતર
"અલી" દોનોં આલમ કા સુલ્તાન હય; યહે દોનોં હેંય તન ઔર વોહ જાન હય.
તુએ કાફિરે બેહુયા નાબીકાર, નહી જાનતા કુછ અલી કા વિકાર.
મે હી હુ "અલી" મેરા હી નામ હય, બતા મુઝકો તુકયા તેરા કામ હય.
સુના જબ કે મયકદ ને ઉસ કા કલામ, કહા અપને લશકરકો હો તેજ ગામ.
અરે કયા ખડે દેખતે હો ઇધર, નહો દેર ઉતારો અભી ઇસ કા સર.
બઢા જબકે લશકર વોહ બારહ હજાર, લગી હોને હર સીમ્ત સે માર માર.
ગર્જ જબકે લશકરને ઘેરા ઉસે, ન થા જીન્ગી કા ભરોસા ઉસે.
તો અદહમને ઉસ વક્ત દિલમે કહા, કે આ પ્હોંચી ઇસ વકત મેરી કજા.
હુઆ તબ વોહ મસરૂફ સુએ ખુદા, કે યારબ હય હામી તુ ઇસ્લામકા.
ઇલાહી મેંય હું મુબતીલાએ અલમ, હમેશા સે તેરા રહા હય કરમ.
કહા અલ મદદ એ રસુલે ખુદા, દો આલમ કે સરદાર યા મુસ્તફા.
હય ઇસવકત મુઝ પર યહે અન્દોહ ગમ, કરો મેરી ઇમદાદ એ જુલ્કરમ.
વોહ હોગા જો તકદીર મે હય લિખા, મગર સાથ ઇમાંન કે હો ખાતિમા.

કીયા યાદ ઉસને "અલી" કો વહીં, પ્રેશાં હું ઇસ વક્ત એ શાહે દીં.
કરો કુછ મદદ મેરી મુશકીલ કુશા, કે હું દરદો ગમ મે બંદાત મુબ્તીલા.
ખુદા સે કહે મેરે હક મે દુઆ, લડાઇ મે હાફિઝ હેય વોહ શર્મ કા.
મુકાબિલ જો સમઝા વોહ કુફ્ફારકો, મિયાં સે લિયા ખોંચ તલ્વાર કો.
ભરા નઆરા લેકર પેઅમ્બર કા નામ, કિયા તેજ઼ ઘોડે કો કસ કર લગામ.
વહીં ઉસને ઘોડે કો દોડા દિયા, કે તેજી મે હો જાવે મિસ્લે હવા.
અદુ પર ગિરા ટુટકર મિસ્લે બર્ક, સફો મે હુઆ જાકે દુશમન કે ગર્ક.
ચલી તેગ અદહમકી જિસ દમ વહાં, હુએ હર તરફ ખુ કે દર્યા રવા
રવાં ઔર દવા કર દિયા ફૌજ કો, કિયા કત્લ હર એક જી ઔજ દો.
પડા જિસ પે શમશીર નેજે કા વાર, હુઆ એક સે દો તો દો સે વોહ ચાર.
પડા સર પે જિસકે વોહ ગુર્જે ગિરા, હુઆ મગજ બીની સે ઉસકે રવાંન.
મગર તીર ઉસકા થા તીરે કઝા, હદફ સે ન કરતા થા હરગિજ઼ ખતા
ન છોડા થા સર તન પે શમ્શીર ને, મુશબ્બક કિયે થે બદન તીર ને.
ઔર ઉડતા થા વોહ રખશ મિસ્લે હવા, બ ાત બર્કે રખસાન સે થા વોહ સિવા.
પડી જિસ કે સરપર દુપાદા દીયા, કહી તનકા શર કો ઉતારા કીયા.
સફે કાટતી થી વોહ શમશીર તેજ, કયામત કા દિન થા કે થી રસ્ત ખેજ઼.
કહાં વોહ સિતમ ગાર બારહ હજ઼ાર, કહાં એક યહ દીન કા શાહે સવાર.
ગિરાયે થે "અદહુમ"ને જો પહેલવાન, પડે થે વોહ કુત્તોં કી સુરત વહાં.
લિખું હાલ ઉનકી શજાઅત કા કયા, કિયે બારહ સો કે સરો તન જુદા.
યહ દેખા જો "મયકદ" ને "અદહુમ" કા હાલ, કહા સર દો ધુન કર બરાએ જલાલ,
નહી કામ ઇન્સાન કા અયસા લડે, જો જરાર લશકર સે તન્હા અડે.
નહી ઐસા ઇન્સા દેખા કોઇ, નહી આદમી હય ફરિશ્તા કોઇ.
કહા તબ તો "મયકદ" ને એ નો જવાન, હય તુઝપર ફરિશ્તે કા મુઝકો ગુમાન
બતા સ્હેર તું જાનતા હો અગર, કે કિસ તરહ લડતા હય તુ બે ખતર.
કહા સુનકે અદહુમ ને એ બદ યકીન, યહ કુદરત હય અલ્લાહ કી જાદુ નહીં.
"પેઅંબર" કા હુ એક અદના ગુલામ, લકબ મુરતીજા હય અલી મેરા નામ
જલા અયરા મલઆઉન ઇસ નામસે, કહા અપને લશકર કો દિશનામ સે.
યહ કહને લગા સબસે વોહ જ ગજુ, કે ઇસ કો હરએક સીમ્ત સે ઘેર લો.
ઉતારો શીતાબી સે તુગ ઉસ કા સર, ન જાવે કીસી રાહ સે ભાગ કર.
તો ગયરત સે એક બાર લશકર તમામ, ગિરા સીધા ઘોડોં કી લેકર લગામ.
ગર્જ઼ ફૌજને ઉન પે ધાવા કિયા, હજ઼ારો ને તન્હા પે નરગા કિયા.

તો અહદહુમ ને ઉસ વક્ત દિલમે કહા, તુ હય "વહેદહુ લા શરીક" એ ખુદા.
કરૂં અર્જક્યા તુઝસે એ જુલજલાલ, તુઝે આશીકારા હય સબ મેરા હાલ.
તમન્ના હય મુઝકો કે એ કિબરિયા, નહો કામ કોઇ સિવાએ રજા.
હયાતે દોરોજા હય કેદે ગિરાં, મેંય ઇમા સે જાઉં સુએ જીનાં.
યેહ સખ્તી મેરે દિલપે ભારી ન હો, તેરે સામને શર્મસારી ન હો.
કટે સર મેરા જબ ઇલાહી યહાં, શહાદત કા કલમા હો વીર્દે જુબાં.
દુઆ કરકે અહદહુમ ને ખીચી જો તેગ, પડા ફોજ કુફ્ફાર પર બે દરેગ.
યહાં તક કિયા કત્લ કુફ્ફાર કો, હુઆ ખુ કાં દર્યા રવાં ચાર સુ.
કિયા ઉસને યો ફોજે કાફિર કો જેર, દબાતા હય જિસ તર્હે આહુ કો શેર.
યેહ કરતા થા હરએક બાહમ કલામ, શજાઅત કા અહદહુમ પે હય ઇખ્તીતામ.
ભરા ખુનસે જંગલ ઔર ઝાડિયાં, પડા શોર સબ ફોજ કે દરમિયાં.
કહી તન પડા થા કહી સર જુદા, સરે ખાક થા કોઇ ઘાયલ પડા.
પશેમાન પે અહદહુમ સે સબ પ્હેલવાં, કે બેકાર થે સબ વોહ ગુર્જો ગિરાં.
કયામત કા દિન થા કે વોહ રોજે જંગ, કે હરએક કાફિર થા જીને સે તંગ
ન થા જખ્મિયોં કા વહાં કુછ શુમાર, ખુદા જાને મકતુલ થે કે હજાર.
હુએ કત્લ કાફિર હજારો વહાં, કે લાશો સે જંગલ હુઆ ખુ ફિશાં.
ગરજ રહ ગયે વા પર કુફ્ફાર નિસ્ફ, હુએ જખ્મ ખાખાકે ફીલનાર નિસ્ફ.
મેંય અહદહુમ કા અહેવાલ અબ ક્યા કહું, નલિખનેકી તાકત જો કુછ લિખ સકુ
ન ખાને સે રગબત ન પીને સે કામ, વોહ લેતા થા હર વકત અલ્લાહ કા નામ.
તને પાક પર તીન સો જખમ થે, કોઇ ઉસ કી તશરીહ ક્યોં કર લિખે.
હુઆ ચુર જખમો સે જિસ વકત તન, તો કી ઉસને યાદે ખુદાએ જ઼મન.
કિયા મુહ સુએ કઆબા બ્હેરે સજુદ, કહા એ ખુદા હય તેરા ફઝલો જુદ
ઉતર કર જમીન પર જો સિજદાહ કિયા, ખુદાવંદ આલમ સે રોકર કહા.
કે એ રબ તુ સત્તારો ગફ્ફાર હય, તુ હી બે કસો કા મદદગાર હય.
મેરી આરજુ હય યેહી એ કરીમ, કે મ્હેશર સે ઉઠુ મેય બે ખોફ વ બીમ.
કટાતા હુ મેય સર તેરી યાદ મેય, જહાંસે હું જાતા બ્હોત શાદ મેય.
ઇલાહી હો પુરી મેરી ઇલ્તીજા, નહો ખોફ ઉમ્મત કો રોજે જજા.
ઇલાહ! યહી અબ મેરી હય દુઆ, કે ઉમ્મત કો હજરત કી તુ બખ્શના.
ઇલાહી બાહકકે શરીઉલ અમમ, ન દેના તુ ઉમ્મત કો મ્હેશર મેં ગમ.
યેહ કહને કો એક લમ્હેમા ગુજરા નથા, કે કાટા લઇનો ને સર શાહ કા.
હુઆ સર જો અહદહુમ કા તન સે જુદા, હર એક જખ્મ સે કલમા જારી હુઆ

હુઇ યેહે કરામત જો તન સે જુદા, તો કુફ્ફાર ને સ્હેર ઉસ કો કહા.
સરે શાહ નેજે પર જિસ દમ ધરા, તો મસરૂફ રોને મેં ઘોડા હુઆ.
નથે જખ્મ ઘોડે કે ગરચે ગિને, મગર તીન સો સે જીયાદા હી થે.
કહા તબ સવારોં સે મયકદને યું, બજા લાઓ ઉસકો જો કુછ મેય કહું.
કીયા હુકમ ઘોડે કો પકડો શોતાબ, કે હય વોહ રવાં સુરતે મોજે આબ.
પડે ઉસ કે પીછે બહોત સે સ્વાર, ન આયા મગર હાથ વોહ રાહ વાર.
યેહ આખિર કો હયરાન હોકરઃતમામ, ગયે વાપિસ ઉસજા જહાં થા મુકામ.
કીયા ખોફ દિલમે ફીર ઇસ બાત કા, કે કાટા હય હમને સરે મુરતીજા.
ચલેં કુંચ કરકે બ્હોત તેજ ગામ, નીહાયત હય અદેશો કા યેહે મુકામ.
અગર જલ્દ ઇસ સર કો હમ લે ચલેં, મકાતિલ કી ખિંદમત મે હાજીર કરેં.
થી ઇનામ લેને કી ઉજલત તમામ, કે લેં મુલ્ક ઓર દુખ્તરે નેકનામ.
ચલે એસે. ઘબરા કર વોહ બદ યકીન, ન હોતે થે જીન્હાર મન્જીલ ગુજીંન.

——(०)——

(ખબર પ્હોંચના ઇન્તીકાલ અદહમ, બામુરતીનજા અલી શેરે ખુદા.

——(०)——

યહાં કાતો કિસ્સા હુઆ ખત્મ યાં, મદીને કા સુનયે જરા અબયાં.
"અબુ બકર" સે યેહે નબી ને કહા, કે દઆવત કી અદહમ કો થી ઇલ્તીજા.
હુઆ વકત ખુત્બે કા સારા તમામ, નહીં આયા અદહમ હુઆ વકતે શામ.
"સ્હાબા" કો સુન કર તરદદુદ હુઆ, કે "અદહમ" કો યારબ હુઇ કયા બલા.
યેહ મસજીદમે હોતા થા બાહમ સુખન, કે "કંબર" સે બોલે "અલી" જાનમન.
મેંય ઇસ વકત હું પિયાસ સે બેકરાર, હય લબ પર મેરે અલઅતશ બાર બાર.
દિયા જામ કંબર ને ભર કર શીતાબ, કે પીને સે ઉસ કે હુઆ દિલ કબાબ.
વોહ પાની લગા તલ્ખ માનીંદ નીંબ, તો સમઝે કે હોની હય આફત નસીબ.
કહા ઓર લાઓ બ્હોત સર્દ આબ, દિયા જામ "કન્બર" ને ભરકર શીતાબ.
પિયા જબ અલી ને બ્હોત તલ્ખ થા, હો જિસ તરહ સે જાં કની કા મજા.
કહા આજ કુછ ખેર હરગિજ નહી, ફંન્સા હય મુસીબત મેં અદહમ કહીં.
યેહે કહ કર વહાં સે અલી નેક જાત, ચલે જાનિબે મસજીદ બાસીફાત.
વહાં સે જો પહોંચે વોહ દરવાજે પર, લોહુ કી પડી બુંદ બાલાએ સર.
બરાબર ગિરે તીન કતેર મગર, બહા ખુંન હજરત કે રૂખસાર પર.
જો ફેરા વહીં હાથ રૂખસાર પર, પડી ખુન પર આપ કી તબ નજર.

જો દેખા તો મુંહ પર પડા ખુન હય, રૂખે પાક મેં સબ ભરા ખુન હય.
"અલી" હોગયે રંજ મેં મુબ્તીલા, કે અહદહમ કો પેશ આઇ કોઇ બલા.
ચલે વાં સે રોતે હુએ વોહ મલુલ, ગયે આકે મસજીદ મેં પેશે રસુલ.
કહા તબ મ્હોમ્મદ ને એ મુરતીજા, રૂખ આલુદએ ખુન કયોં આપ કા.
કહા કયા કહું એ રસુલે ખુદા, લગા તલખ પાની જો મેંય ને પિયા.
ફિર આયા જબ ઉઠ કર મેય ધરસે ઇધર, યકાયક ગિરા ખુન રૂખસાર પર.
"મ્હોમ્મદ" ને ફર્માયા તબ એહ કલામ, નહો ખેર અહદહુમ કી એ નેકનામ.
હુઆ આજ બેશક વોહ બે સર કહી, ખબર કુછભી અહદહુમ કી મિલતી નહીં.
યકીં હય કે વોહ આજ મારા ગયા, સર ઉસ નામ્વર કા ઉતારા ગયા.
એહ કરતે થે યારોં સે હજરત કલામ, તો રોતે થે અસહાબ સુન કર તમામ.
એહી શોરો ગોગા મદીને મેં થા, કે રોતા થા હર એક છોટા બડા.
કહા ઇબ્ને અમ અહદહુમે મ્હેરબાં, તેરે ગમ મે રોતા હય સારા જહાંન
એહી કહ રહે થે વોહ યકબારગી, ઉઠી બનકી જાનિબ સે એક ગર્દ સી.
નજર જબ ગઇ સબ કી ઉસ સીમ્ત કો, કે અચ્છા હો અહદહુમ જો આતા હી હો.
જો દેખા તો ઘોડા લોહુ મે હય તર, ન આયા કોઇ પુશ્તે જીંન પર નજર.
હય ગલતાં બખું ઔર આસું રવાં, સભી તન હય જખ્મોં સે બસ ખું ચકાં.
એહ દેખ ઉસ કા અહેવાલ ઔર માજરા, લગા દેખને ઉસકો છોટા બડા.
કે ઇતને મેં ઘોડા કરીબ આ ગયા, નબી કે કદમ પર દિયા સર ઝુકા.
તન ઉસ કા થા મજરૂહ ઔર બેકરાર, વોહ બેચારા રોને લગા જાર જાર.
લગા કરને ઘોડા ઇશારાત સબ, મ્હોમ્મદ સમઝને લગે બાત સબ.
કહા તબ મ્હોમ્મદ ને ઉસદમ પુકાર, કે મારા ગયા અહદહુમ નામદાર.
એહ સુનતે હી એક બાર વોહ ગુલ પડા, કે સારે મદીને મે ગોગા હુઆ.
કહું કયા મ્હોમ્મદ કી હાલત જો થી, સ્હાબા કે દિલ પર મલાલત જો થી.
કિયા સબને ઇસ તરહ કા રંજો ગમ, કે સુનને સે હોતા હય જિસ કે અલમ.
વહાં ચાર અહદહુમ કે આયે પિસર, લગે લોટને ખાક પર સર બસર.
હર એક ને કિયા વાં ગ્રેબાંન ચાક, હર એક રંજો ગમ સે હુઆ દર્દનાક.
અલી મુરતીજા શાહ દુલદુલ સવાર, મુસલ્લેહ હુએ ઔર લી જુલ્ફીકરા.
કિયા વાંસે દલદલ કો જલ્દી રવાં, સુએ દામને દશત ફેરી ઇનાં.
અલી મુરતીજા કાજો ઘોડા ચલા, તો અહદહુમ કા ઘોડા ભી પીછે હુઆ,
વોહ થી રાત કાલી વોહ જંગલ બડા, દિખાઇ ન દેતા થા કુચ્છ ભી જરા.
જોકી શાહદીં ને બ્હોત જુસ્તજુ, તો મયદાંને જંગ આગયા રોબરૂ.

હુઆ શાહ અદહમ કા ઘોડા રવાં, ચલા તીર કી તરહ સે ખુશ ઇનાં.
ગર્જ જબકે પ્હોંચે વોહ મયદાન મે, તો કુચ્છ જાન સી આગઇ જાન મેં,
જો દેખા બરસ્તા હય હર સીમ્ત નુર, બ્હોત ગિર્દ હેય ઉસ કે ગુલ્માનો વહુર.
લિયે હાથ મેં હોજે કોસર કા જામ, થી ઉસ લાશ કે પાસ હાજિર તમામ.
બિછી થી જો વાં કુરસીએ જર નિગાર, થી ઉસ પર અજબ મોતિયો કી બ્હાર.
જડે ઉસ પર થે લાલ હીરે તમામ, હજારોં ફરિશતો કાથા અજદહામ.
ઓર ઉસ પર વોહ અદહમ કાલાશા ધરા, મગર ચૌધવી રાત કા ચાંદ થા.
બરસ્તા થા ઉસ દશત મે બસ કે નુર, હજારોં ફરિ શેત થે નજદીક દુર,
જિધર દેખો ખુ કા થા દર્યા બહા, હર એક સીમ્ત લાશો સે જગલ ભરા.
પડી લાશ પર લાશ ચારો તરફ, અદબ સે ફરિશતે ખડે સફ બા સફ.
અજબ તરહ કી શબ થી હય હાત વોહ, કયામત કા દિન થા નથી રાત વોહ.
જહાં લાશ અદહમ કી થી જલ્વે ગર, વહા બારિશે નુર થી સરબસર.
જો કુરસી પર અદહમ કા લાશા ધરા, ફકત જિસ્મ થા ઉસકા ઓરસર ન થા.
હજારો ફરિશતે બરાએ નીમાજ, ખડે સફ બા સફ થે બસદ ઇમ્તીયાજ.
કે જા પ્હોંચે મુશકિલ કુશા ભી વહા, ફરિશતો કી મજલિસ થી કાયમ જહાં.
કહા લાશ ને ઉન સે બાદ અજ સલામ, કે એ શાહજી જાહ આલી મુકામ.
કિયા હય મુઝે જિસ લઇન ને શહીદ, વોહ હય જુલ્મ મે ઉસ્તાદે યજીદ.
લકબ ઉસ કા મયકદ હય એ જીકરમ, કીયા જિસને સિજદે મે સરકો કલમ.
ચલા શાહ કન્દર સે તા દુમાહ, તો આયા તેરે કત્લ કો રૂસીયાહ.
મગર મેરી તકદીર મે થા લિખા, મુઝે કત્લ તિશના ગિરીસના કિયા.
ખુદા કા મે અબ શુકર લાઓં બજા, કે દફન આપ કે હાથ સે મે યહુઆ.
જનાજે કી મેરી પઢો તુમ નિમાજ, કરો મુઝ પર દરવાજે રહેમતકા બાજ.
યહ સુનતે હી વોહ શાહ દુલદુલ સવાર, ગિરે અપને ઘોડે સે બે ઇખતીયાર.
ગિરે જબ જમીન પર વોહ બે હોશ હો, રહે મિસ્લ મુરદે કે ખામોશ સો.
લિયા ઉનકો હુરો ને દામન ઉઠા, દિયા લાકે કૌસર કા પાની પિલા
વોહ પાની જો મુશકિલ કુશા ને પિયા, ગશ્ઇ બે ખુદી હોશ ઉન કો હુઆ.
કહા આ બીરાદર યેહ કયા હો ગયા, વહાં મુન્તીજીર હેય તેરે મુસ્તફા.
બ્હોત દેર સે હય તેરા ઇન્તીજાર, યેહ કયા હો ગયા હાય પ્રવર દિગાર.
અગર મેં ભી હોતા તુમ્હારે કરીબ, અકેલા હી કાફી થા મેં યબાદ નસીબ.
અગર મેં ય તેરે પાસ હોતા યહાં, રહે તેગ હોતે યેહ સબ બે ગુમાં.
ઇસી બાત કા મુઝ કો અરમાન હય, ઇસી ફિકર સે જાન હયરાંન હય.

અલી સે યેહ લાશે ને સુન કર કહા, મુદ્દત મે જો કુછ લિખા થા હુઆ.
મુઝે જલ્દ કર દફ્ન તુ એ "અલી", કે બસ હય યહી આરઝુએ દિલી.
યેહ હુરો મલાક તક કો હય ઇન્તીઝાર, કરો તુમ ઇમામત શહે નામદાર.
કહાયુ જબ ઉસ સાલીકે રાહ ને, નિમાઝે જનાજા પઢી શાહ ને.
ફરિશ્તો ને જબ કુમર તય્યારકી, રખો લાશ ઉસ દુર્રે શહેવાર કી.
પસ અજ દફ્ન વોહ શાહ આલી મુકામ, હુએ વાં સેરૂખ્સ્ત અલ્લેહ ઉસ સલામ.
વોહ ઘોડા જો અદહમ કા થા બસ શરીફ, હુઆ રાત દિન ઉસ લહેદ કા રફીક.
ગુજર દિનકો થા દશત કી કાહ પર, મજાવર થા શબ કો વોહ દરગાહ પર.
ગર્જ સુબેહ સાદીક હુઇ જબઅયાં, મન્નવર હુઆ નુર સે વોહ મકાં.
યેહ કહ કર ચલે શાહ વાલા મુકામ, કે લે ખુને અદહમ કા હમ ઇન્તીકામ.
ગયે ઉસ તર્ફ કો જિધર થા વોહ દેસ, કિયા અપના હજર્તને રંગીન ભેસ.

શહેર મદીને કા હાલ.

યહાં કા તો કિસ્સા મેય છોડા યહાં, સુનાઓં મદીને કા અબ કુછ બ્યાં.
મદીને મે રોના પડા થા તમામ, ફસે થે મુસીબત મે સબ ખાસો આમ.
"નબી" દરદે ગમસે પ્રેશાન થે, ઔર અસ્હાબ જિતને થે હયરાન થે.
"હુસેન" વ "હસન" આયે રોતે હુએ, ઔર અશકો સે દામન ભિગોતે હુએ.
લિપટ કર યેહ હજરત સે ફર્યાદ કી, હમેં દીજિયે દાદ બેદાદ કી.
લગે લોટને વોહ સરે ખાક પર, પ્રેશા હુએ સર બસર મુએ સર.
હુએ ગમ સે હુસનેન જબ દર્દનાક, કીયા દામને દિલ ફરિશતોં ને ચાક.
"હુસેન" વ "હસન" ને કીયા જબ ફુગાં, લર્જને લગે ગમ સે કોનો મકાં.
ઉધર કાંપે લુહ વ કલમ યક કલમ, ઉધર ચશમે કૌસર કા થા ચશ્મ નમ.
હુઆ શોર ચોદહ તબક મે તમામ, જો રોયે ઇમામીન આલી મુકામ.
લગે પુછને હજરતે નામદાર, કે રોતે હો કયોં ઇસ કદર જારજાર.
મુસીબત હય એ લખ્ત દિલ તુમ પેર કયા, જો યક લખ્ત આરામ જાતા રહા.
મેરી જાન કયો ખોતે હો જાન કો, રૂલાતે હો કયોં ઉન્સ ઔર જાન કો.
લગે કહને તબ યેહ "હુસેન" વ "હસન", ગર્જ અર્જ સુનલો બઅવજા "હસન"
કહી કો ગયે હેય અલી મુરતીજા, ચલે પર પતા કુછ ન ઉન કા ચલા.

કિધર કો ગયે શાહ દુલ્દુલ સવાર, કિધર ચલ દિયે સુરતે જુલ્ફીકાર.
પીદર ગુમ હુએ કિસ બ્યાબાંન મેં, હેંય શેરે ખુદા કિસ નેયસ્તાન મેં.
સુના લખ્તે દિલ સે જો યેહે હાલ સખ્ત, નબી કા જીગર હો ગયા લખ્ત લખ્ત.
ઉઠે હાથ હજરત કે બ્હેરે દુઆ, મેરી શર્મ હય તેરે હાથ એ ખુદા.
મેંય હું બે ખબર ઔર જહીરો અલમ, ખબર દે મુઝે એ ખબીરો અલીમ.
યેહે કહ કર ઝુકે બ્હેરે સિજદહ રસુલ, ખુદા ને દુઆ ઉન કી કરલી કબુલ.
હુઆ હુકમે બારી કે એ જબર રાઇલ, હય સિજદે મેં મશગુલ મેરા ખલીલ.
શહાદત સે અદહમ કી દે તુ ખબર, ઉઠા એ મેરે દોસ્ત સિજદે સે સર.
ગયા સુનકે રૂહઉલ આલમીં શાદ કામ, ખુદા કી તરફ સે દિયા યેહે પયામ.
કે હુકમે ખુદા હય તુઝે એ રસુલ, ઉઠા સર દુઆ મેંયને કરલી કબુલ.
જો મુજદા સુના ઇજદે પાક સે, ઉઠા સર નબી કા સરે ખાક સે
ઉઠા સર કો દેખા તો હય જબરઆઇલ, દિયા ઉસ તે પૈગામ રબ્બે જલીલ.
કહા તુમ પર એ શાહ વાલા મુકામ, હજારોં દરોદ ઔર હજારોં સલામ.
હુઆ તેગ મયકદ સે અદહમ શહીદ, હુઇ ઇસ શહાદત સે જીન્નત મેં ઇદ.
રવાના હુઆ સુએ ખુલ્દે બરીં, અલી ને કાયા દફન જેરે જમીં.
હય એક મુલ્ક કુન્દુર દો માહ રાહ, મકાતીલ હય બન્દુર કા બાદશાહ.
સીપહે ઉસકી હય બેહદ બે શુમાર, ચહલ લક પ્યાદા ચહેલ લક સ્વાર.
બ્હોત હેંય બહાદુર બડે પ્હેલવાન, વોહ સબ ગુર્જ રખતે હેય બે હદ ગીરાં.
હેય એક કીલઆ ઉસ શહેર કે આસ પાસ, બુલંદી સે જિસકી ફલક કો હીરાસ.
ઔર ઉસ શહેર કે ગિર્દ હેંય ચાર કોહ, હેય વાં તખ્ત ગાહ શહે બા શીકોહ.
હેય એક જર્દ ઔર એક હેય નીલગું, હેય એક સબ્જ ઔર એક સુર્ખી મે ખું.
હેય ઉસ કોહ કે ગિર્દ દર્યાએ નીલ, રવાની મે જિસ કી નહો કાલો કીલ.
હય કોસોં કા લંબા વહી કોહ કોટ, બુલદી પર જિસ કી ફલ્ક ભી હો લોટ.
હજાર હેય બુર્જ ઉસ કે ઔર ચાર દર, સીપાહી હેંય સો (૧૦૦) ઉસકે હર બુર્જ પર
હર એક બુર્જ કે ગિર્દ એક નહર હેય, રવાં જિસ મે કિશતી અજબ શહેર હેય.
ગનીમોં કા હરગિજ ન્હીં વાં ખતર, ન ખોફે અદુ ઔર ન દુશમન કા ડર.
હેય આરાસ્તા ઉસ કો ફૌજ વ સીપાહ, નમુદાર હર શય સે ઇકબાલ વ જાહ.
નીહાયત બડા મુલ્ક કુન્દુર હય, ઉસી શહર કા નામ બન્દુર હય.
વહાં કા મકાતિલ જો હય શહેર યાર, વજીર ઉસકે જેરક સીપાહ બે શુમાર.
હય ઉસ કા જો મયકદ વજીરે કલાં, ઉસી ને કિયા કત્લ અદહમ કો યાં.
મિલા જાકે બુઝલ કા ભી પિસર, લીયા કાટ મયકદ ને અદહમ કા સર.

મકાતિલ કો થા બસકે રંજે દરૂં, લિયા અપની ગરદન પે અદહમ કા ખું
ઉઠાયા થા મયકદ ને બીડા વહાં, કે લાઓંગા સર મેંય અલી કા યહાં.
કહા નિસ્ફ મુલ્ક અપના બખશુંગા મેંય, ઔર એક અપની દુખ્તર તુઝે દુંગા મેંય.
વહીં કો ગયે હેંય અલી મુરતીજા, સર અદહમ કા મુજી જહાં લે ગયા.
કિસી સે ન પ્હોંચેગા ઉન કો જરર, અલી કી તરફ સે રહો બે ખતર.
મેંય હર આન ઉસ કા નિગહેબાન હું, મેંય સબ બાદશાહોં કા સુલ્તાન હું.
સલામત હેંય શેરે ખુદાઅય રસુલ, અરે મુ ન ખાતિર કો કીજે મલુલ.
કરો તુમ ભી તય્યાર લશકર તમામ, મદીને કા વાકિફ હો હરખાસો આમ.
નબી ને સુના જબ પ્યામે ખુદા, દુગાના કીયા શુકર હક કા અદા.
હુઆ જિસ ઘડી હુકમ ખેરૂલ અનામ, મુસલ્લાહ હુએ અહેલ લશકર તમામ
કમર બસ્તા થે જંગ પર સર બસર, "અબુ બકર" "ઉસ્માન" હજરત "ઉમર"
હુએ "મુરતિજા" કે પિસર સબ સવાર, દિલો જાં સે આમાદએ કાર જાર.
"હુસેન" વ "હસન" શાહ વાલા ગોહર, "અલી" કે દિલ ઔર "ફાતમા" કે જિગર.
સિવા ઇનકે "અબ્બાસ" વ "જાફર" "અકીલ", જો થે શાહરોહ ખુદા કે દલીલ.
"જબીરો" "અલી" "અકબરે" નામવર, લડાઇ પર તય્યાર થે સર બસર.
સિવા ઇનકે ઔર ફોજ થી બે શુમાર, હજારોં પિયાદા હજારોં સવાર.
જિસે દેખો આમાદએ જંગ થા, હર એક પ્હેલવાં તાલિબે નંગ થા.
ન ખાને કા ધ્યાન ઔર ન પીને કા હોશ, લડાઇ કા હર દિલ મેં જોશ વ ખરોશ.
થે ખંજર જબાનેં નિકાલે હુએ, સિપર ખોફ સે કાન ઢાલે હુએ.
બદિલ કરતે થે જંગ કા અહેતીમામ, મદીને કે બાશિન્દે સબ ખાસવો આમ.
સવારાને પેગમ્બર અસ્સી હજાર, કમર બસ્તા થે સબ પએ કારજાર.
વહાં જબ કે ડંકા બજા દીન કા, તો કાંપા જીગર રૂમ ઔર ચીનકા.
ચલી કુંચ કરતી હુઇ રોજો શબ, દીલેરો તનોમંદ ફોજે અરબ.
પડા મુલ્ક મેં બસ કે શોરો ખરોશ, જો કાફિર થે કાફુર થે ઉન કે હોશ.
ઉધર કા તો અહેવાલ ઇસ તરહ થા, સુનો શાહ મરદાં કા અબ માજરા.
અકેલા ચલા વોહ શહે નેક નામ, ન ખાને સે મતલબ ન સોને સે કામ.
મગર ભુક લગતી થી જબ બે કયાસ, તો ખાતા થા નાચાર જંગલ કી ઘાસ.
નમુદાર થે સાથ કીલએ જહાં, અલી એક ચિલ્લે મેં પ્હોંચે વહાં.
ફિરે હર તરફ શાહે મરદાં "અલી", નહી રાહ જાને કો હરાગજ મિલી.
ન થે ફારિંગ ઇસ ફિકર સે એક દમ, ન જીને કી શાદી ન મરને કા ગમ.
ફિરે હર તરફ વોહ શહે દીંન પનાહ, વલેકિન ન પાઇ કિસી સિમ્ત રાહ.

ખડે હોકે નઆરા કિયા એક બુલંન્દ, તો એક બાર કાંપા વોહ સબ શહેર બંન્દ.
લગે કહને આપુસ મેં વાં સબ લઇન, ન આયા હો લશકર અરબ સે કહીં.
ચઢે કિલએ પર દેખને દો જવાન, સવાર એક નજર આ ગયા ના ગહાં.
લગે પુંછને ઉસ સે વોહ નાબીકાર, કે આયા હય તુ કિસ લિયે એ સવાર.
તેરા નામ કયા ઔર આયા કહાં, બતાદે તેરા કિસ તરફ હય મકાં.
હમેં મુદદઆ અપના બતલાઔ તુમ, કિધર આયે હો કુછ તો ફરમાઔ તુમ.
લગા કહને તબ વોહ બહાદુર વહાં, મેંય અકલીમે જગી સે આયા યહાં.
ફરીસ્તાદએ શાહ આયા હું મેય, મકાતિલ કો પયગામ લાયા હું મેય.
કે હમને સુના હય બ્હોત મઓતબીર. અલી કા લિયા કાટ મયકદ ને સિર.
યેહ સુનકર હુઆ દીલ બ્હોત શાદકામ, કિયા શાહે મરદાં કા કિસ્સા તમામ.
ઔર એક રઆજ઼ સુરીખ઼ી ભી એબા શઔર, મકાતિલ સેં કહના હય મુઝકો જ઼રૂર
સુના જબ મુખાતિબ ને યેહ માજરા, મકાતિલ સે જા અહેવાલ સારા કહા.
મકાતિલ યેહ સુન કર હુઆ શાદમાં, કહા જલ્દ લે આઓ ઉસકો યહાં.
કિસી શકલ વોહ મુંહ દિખાએ શીતાબ, કીયા અતિશે હિજરને દિલ કબાબ.
ઇસી નાવ પર લાઔ કરકે સવાર, સરે મું ન તાખીર હો જીન્હાર.
હય જંગી બીરાદર હમારા કદીમ, હરએક બાત મે હય બ્હોત મુસ્તકીમ.
હમેશા હમારા મદદગાર હય, અભી જાન દેને કો તય્યાર હય.
હમારા કદીમી હય વોહ યાર ગાર, મ્હોબ્બત હય હમસે ઉસે ઇસ્તવાર.
હુઆ જિસ ઘડી હુકમ ઉસે શાહકા, વહાં જલ્દ કિશતી કો વોહ લે ગયા.
ચઢે નાવ પર શાહ દુલ્દુલ સવાર, હવા કી તરહ હોગયે દમમે પાર.
ગયે શાહે મરદાં મકાતિલ કે પાસ, નજી કો ખ઼તર ઔર ન દિલ કો હીરાસ.
સલામ અહલે મજલિસ કો શહેને કિયા, જવાબે સલામ ઉનકો સબને દીયા.
લગે કરને આપુસ મે સબ યહ કલામ, કે કયા ખુબ ઘોડા હય યેહ તેજ઼ ગામ.
કોઇ અયસા ઘોડા જહાં મે નહીં, ન ઐસા સુના હય ન દેખા કહીં.
હુઆ દિલ મકાતિલ કા દુલદુલ પર લોટ, મિલે મુઝકો બસથી યહી દિલપર ચોટ.
યેહ બોલા કે ઘોડા બ્હોત ખુબ હય, મેરી જાનો દિલ કો યેહ મરગુબ હય.
ઇસે બાંધ દે જાકે જન્જીર સે, બિગડ જાએગા કામ તાખ઼ીર સે.
નહો સાહિબે અસ્પ કો આગહી, ખબરદાર ઇસ મેં નહો કોતહી.
એવજ ઇસકે ઘોડે કે એ નેકનામ, મેંય દુંગા ઇસે તોસને તેજ઼ ગામ.
સુના જબ અલી ને યેહ અહેવાલ સબ, કહા કાન મે જાકે દુલ્દુલ કે સબ.
કે જિસ વકત નઆરા મેય મારૂં યહાં, તો આના મેરે પાસ ફૌરન દવાં.

ન તાખોર હો ઇસમેં કુચ્છ ઝીન્હાર, મુઝે પુશત પર અપની કરના સવાર.
હુએ આપ જબ પુશતે જીં સે જુદા, તો ઘોડે કો લેકર કોઇ ચલ દિયા.
લિયા ફાંસ દુલદુલ કો તઝવીર સે, મુકીદ કિયા ઉસકો જન્જીર સે.
અલી મુરતીજા કા હુઆ દિલ ઉદાસ, દલેરાના બેઠે મકાતિલ કે પાસ.
લગે આપ નરમી સે ફિર બોલને, બરાબર જવાહર લગે તોલને.
મ ાતિલ સે શેરે ખુદાને કહા, કે તુ શાહ હય મુલ્ક કન્દુર કા.
યેહે મશહુર હય મયકદે નામ્વર, અલી કા કલમ કરકે લાયા હય સર.
હુઆ હય બ્હોત ઇસ ખબર કો ફરોગ, બતા તુ કે યેહે રાસ્ત હય યા દરોગ.
મકાતિલ યેહે બોલા કે અય નેકજાત, નહીં કુચ્છ દરોંગ ઇસ મેં સચ્ચી હયબાત.
અલીકા જો ઉસને કિયા સર જુદા, તો મેયને યેહે ઇનામ ઉસકો દિયા.
કિયા નીસ્ફ અકલીમ કા બાદશાહ, કરૂં અપની દુખ્તર સે ઉસકા બિયાહ.
કહા શાહ મરદાં ને એ બે ખબર, તેરે મુલ્ક કો હય નિહાયત ખતર.
કરેગે રસુલે ખુદા તુઝસે જંગ, તુ આ જાએગા જીંદગાની સે તંગ.
ખતર હય શબો રોજ ઇસ શહેર કો, નહીં દેર અલ્લાહ કે કહેર કો.
અગર તુ કહે મુઝ સે એ બાદશાહ, બુલાલું યહાં જલ્દ અપની સીપાહ.
મેંય નામા લિખુ સુએ અકલીમ જંગ, ચલી આયે સાથ ઉસકે ફોજે ફરંગ.
કહા યેહે મકાતિલ ને એ મ્હેરબાં, નહીં હય કમી ફોજકી કુછ યહાં.
નહીં ગમ મ્હોમ્મદ અગર લાયે ફોજ, મેરી ફોજ હય એક દર્યા કી મોજ.
તુ હય મ્હેરબાન ઔર મેરા રફીક, નહી કોઇ દુન્યા મે તુઝ સા શફીક.
અલીકે લિયે ફિર મંગાઇ શરાબ, હુઆ ગુસ્સે સે દિલ "અલી" કા કબાબ.
બિછાઇ ફિર એક કુરસીએ જર નિગાર, જડે ગિર્દ ઉસકે દુરે શાહવાર.
અલી સે કહા જામે મય પીજીએ, કબાબ ઉસ કે હમરાહ ખાલિજીએ.
યેહે સુનકર કહા દિલમેં યા જુલજલાલ, ખુર્દો નોશ અયસા કહાં હય હલાલ.
યેહે કુરસી હય જેબા બરાએ નબી, મેય ઇસ પર ન બેઠુગા હરગિજ કભી.
મગર કોઇ હીલા કરૂ શાહ સે, વોહ હો જાયે સાકિત કિસી રાહ સે.
અલીને કહા સોચ કર કયા કહું, મેય બેચારા બીમાર છે માહ સે હું.
હકીમોં કો કયા દુંગા ઇસકા જવાબ, કહા થા ન ચખના શરાબો કબાબ.
તેરે રોબરૂ એ શહે નામ્વર, મેંય કયા બેઠું બલાએ કુરશીએ જર.
અદબ સે યેહે હય દુર એ શહેર યાર, સિવા ઇસકે દિલકો ભી હય
કહા શાહ ને સુન કે એ નામવર, તેરી બાત સન્જીદા હય સર બ
અલીને કહા એ શહે નેક ખુ, સર શાહે મરદાં જો મંગવાએ તુ

અગર શાહ મરદાં કા હોગા વોહ સર, તો પ્હેછાન લુંગા ઉસે સર બસર.
સુની જબ મકાતિલ ને યહ ગુફતગુ, કહા સરકો લાઓ મેરે રોબરૂ.
જો સર લાકે રખા ગયા સામને, લગે શાહ મરદાં જીગર થામને.
હુએ સર બજાનુ વોહ સર દેખ કર, નીકલને લગા મુંહ સે દુશ્દે જીગર.
જો થા જાન પર સદમએ બે કયાસ, સફર કર ગયે સારે હોશો હવાસ.
અલી હો ગયે ઇસ કદર મુજમ્હીલ, કે સીને સે આયા કલેજા નિકલ.
બલાકા અલમ દીલ મે ઘર કર ગયા, કયામત કા માતમ બસર કર ગયા.
કહા યેહે નહીં શાહમરદાં કા સર, યેહે સર ગેર કા હય શહે નામ્વર.
યેહે મયકદ ને કયસા કીયા તુઝસે કેદ, તુ સય્યાદ હોકર હુઆ ઊસકા સેદ.
યહી તુઝ સે કહતા હું એ નામદાર, નદે મુઝકો દુખ્તર ઇસે જીન્હાર.
સુના જબકે મયકદને યેહે માજરા, કે આયા હુય એક આદમી જગકા.
મકાતિલ સે કહતા હય યેહે બારબાર, અલી કા યેહે સર હી નહીં જીન્હાર.
લગી આગ મયકદ કે તનસે તમામ, ઉસ હોગયા જહેર અશરત કા જામ.
કહા અયસા કોન આ ગયા એ ખુદા, કે યોં જિસને બન્દે કો રૂસ્વા કિયા.
ચલા લેકર ખન્જર બસદ પેચો તાબ, બ્હોત જલ્દ ઘર સે વોહ ખાના ખરાબ.
કરીબ આ અલી કે વોહ કહને લગા, મુઝે કિસ લિયે તુને રૂશ્વા કીયા.
કીયા મેયને સર કો અલી કે લમ. મેંય કહતા હુ સચ અપને સરકી કસમ.
યહી હય સરે શાહ ખેબર કુશા, ખબર ઇસ કી તુઝ કો નહી મુતલ કા.
કહા પીર અલીને કે એ બદ ગોહર, તેરી બાત બે હુદા હય સર બસર.
યેહે કાજીબ તેરા કોલ હય સબ દરોગ, ન્હી તેરી બાતોં કો જશ્રા ફરોગ.
જો બાતે હેય તેરી વોહ હેંય સબ ખીલાફ, તુ બકતા ન્હી ગેર લાફો ગુજાફ.
અલી તુને દેખા નહીં હુય કભી, જો દેખે તો ગુમ હોં તેરે હોશ ભી,
વોહ એક કોહ રીફઅત હય તુ કાહ હય, વોહ શેરે ખુદા હય તુ રોબાહ હય.
કીસી તરફ મુમકીન નહી જીન્હાર, કે ખરગોશ સે શેર કાહો શીકાર.
કે શેરોં કા સર કાટ લાએ શગાલ, તેરી બાત પર હય તઆજુબ કમાલ.
યેહે સુન કર ગજબ નાક મયકદ હુઆ, શહે દીન કે સીને કો જખ્મી કિયા.
ભરા કહર મેં ફિર તો શેરે ખુદા, પકડ હાથ કો ઉસકે ઝટકા દિયા.
યેહ અલ્લાહ કા જોર શાને ખુદા, કિયા હાથ શાને સે ઉસકા જુદા.
પડા શાહ કા ઘુંસા જો બાલાએ સર, દિમાગ ઉસ કા ટુકડે હુઆ સર બસર.
ગજબ કા થા દસ્તે શહે અર્જ મન્દ, હુએ સબ જુદા દસ્તો પા બન્દ બન્દ.
જો ગરદન પકડ કર ઝુકાયા બજોર, તો ઝાંકા સિતમ ગાર ને રૂએ ગોર.

જો ટુકડે હુઆ સર તો સબ દેખ કર, લગે પીટને દોનોં હાથોં સે સર.
હુઆ શહેર મે એક ર્હુશર બપા, જમીન કાંપી ઓર ચર્ખ થરરા ગયા.
ચલાને લગે લોગ તેગો સિનાં, વ્હાં એક અલી વાં હજારોં જવાં.
કહા તબ વ્હે એ ખાલિકે દો સરા, બજુજ તેરે હામી નહીં દુસરા.
ય્હે કહ કર જો તલવાર લીમયાન સે, અદુ હાથ ધોને લગે જાન સે.
હુઆ જિસ કી ગરદનપે ખન્જર સવાર, સર ઉસ કા લિયા એક દમ મેં ઉતાર.
ઓરો તન કો બાહુમ જુદા કર દિયા, જલાલત સે સબ કો રિહા કર દિયા.
હર એક જર્બે મેં દો હુએ પ્હેલવાંન, થા ચારોં તરફ ખુંન કા દર્યા રવાં.
લડે પ્હેલવાનાને લશકર શીકનં, દલેરો તનો મન્દ ઓર ફીલ તન.
કીયા શાહે મરદાં ને એક કત્લ આમ, જો નાકામ આયા કિયા ઉસ કા કામ.
કિયે સાત હમલે દમે કારજાર, ગિરે સર લઇનોં કે સત્તર હજાર.
મકાતિલ ન આકર મુકાબિલ હુઆ, દિલાવર કો હયબત સે પેદલ હુઆ.
કહા જંગી અચ્છા મેરા દોસ્ત થા, અચ્યાં મગજ થા ઓર નિહાં પોસ્ત થા.
ગજબ કા જવાં હય બલા કા હય જોર, બ્હોત દુર દુર ઇસ કા હય જોર શોર.
કોઇ જાકર પુછો કે એ પ્હેલવાં, તેરી કયા ગર્જ હય જો આયા ય્હાં.
દમે સર્દ ભર કર ય્હે બોલે લઇન, ખતા કયા હય જો તુ હુઆ ગર્મે કીં.
તેરા નામ કયા હય તેરા કામ કયા, ન દેગા હમે અબ ભી આરામ કયા.
અલી ને કહા હૈફ એ અહલે શર, અભી તક નહીં તુમ કો મેરી ખબર.
ન જંગી હું મેય ઓર ન હુ મે અમીર, મ્હોમ્મદ કે દર કા હુ અદના ફકીર.
ન હું મેય સીપાહી ન હું પ્હેલવાન, મ્હોમ્મદ કી ડીયોઢી કા હુ પાસબાં.
ય્હાં સર જો આયા હય એ અહલે કીં, વોહ અદહમ કા સર હય અલી કા નહીં
અલી કા મેંય ભાઇ હુ ઓર યાર હુ, મહોમ્મદ કા એક કફશ બરદાર હું.
એવજ લેને આયા હુ મેય શાદ શાદ, ય્હી મુદદઆ હય ય્હી હય મુરાદ.
જો કુશતા હુઆ અદહમે નામદાર, મકાતિલ કા સર મેય ભી લુગા ઉતાર.
જો આયા અદુ કે મુકાબિલા હુ મેંય, ઇલાહી મકાતિલ કા કાતિલ હું મેંય.
કહાં છુપ ગયા મયકદે પુર અરૂર, કોઇ ઉસ કો લે આઓ મેરે હજુર.
વહી મુદદઇ હય ખુદા હય ગવાહ, કરૂ કત્લ ઉસકો બહાલે તબાહ.
મેરી ફોજ ભી આરહી હય ય્હાં, મ્હોમ્મદ નબી ઓર અલી પ્હેલવાં.
અલી કે જો અઠારહ ફરજન્દ હેય, જિગર પારા હેય ઓર દિલબન્દ હેંય.
દિલો જાન સે આમાદહ હેંય જંગ પર, વોહ તોડેગે ઇસ કિલએ કો સરબસર.
અગર જીન્દગી અપની મનજુર હો, તો દિલ સે મ્હોમ્મદ કા કલમા પડ઼ લો.

કરે દીન મજહબ હમારા કબુલ, કરો હમ સે મિલ્લત ન હો તુમ મલુલ.
ખુદા કે લિયે કુફ્ર સે તુમ બચો, ખુદા વ મ્હોમ્મદ કા કલમા પડ હો.
અગર તુમ કરો ઉજર ઇસ બાત મેં, કરૂં કત્લ તુમ સબ કો એક રાત મેં.
ન જાનો કે હું મેંય અકેલા જવાં, મેરે સાથ હય ખાલિકે દો જહાં.
જરા ગોશ દિલ સે સુનો મેરી બાત, ન પાઓગે જીન્હાર મુઝ સે નીજાત.
એહે સુન કર લઇનોં કો તેશ આ ગયા, લગે કહને આપુસ મેં વોહ બે હયા.
અરે કયા ખડે દેખતે હો યહાં, ઉતારો સર ઇસકા કરો ખું રેવાં.
એહે કહ કર વો કાફિર લઇન એક બાર, લગે કરને હર સીમ્ત સે કાર જાર.
લગે ગુર્જ આર તીર ચલને તમામ, હુઆ શાહ કે ગિર્દ એક અજદહામ.
વોહ ખંન્જર બરાબર ગલાને લગે, હર એક સીમ્ત સે તીર આને લગે.
ઇલાહી કયામતથી યા હબે થી, સિનાં પર સિનાં જર્બ પર જર્બ થી.
બલા કા થા બારાં તીરો તબર, ફટે જાતે થે સાફ અબરે સિયર.
કીયા તેગ કો શાહ ને જબ અલમ, તો હોને લગે સર બરાબર કલમ.
ગલે પર રવાં ખન્જરે આબ ગું, ગલી કુંચા જારી થા દર્યાએ ખું.
જો તેગે અલી ગર્મ પુર ખાશ થી, જિધર દેખીયે લાશ પર લાશથી.
ચઢી ખોફ સે ગર્દ બાલાએ ચર્ખ, ધુવાં બન ગયા થા સરાપાએ ચર્ખ.
અલી સે એહે કહને લગે બદનિહાદ, તુ હય આદમી જાદ યા દેવ જાદ.
ફરિશતા હય તુ યા પરી જાદ હય, હમારે લિયે એક જલ્લાદ હય.
ન ખાતા હય તુ ઔર ન પીતા હય તુ, ખુદા જાને કિસ તરહ જીતા હય તુ.
હય જાદુગરી યા કરામાત હય, જો લડને મેં મશગુલ દિન રાત હય.
કજા ભી તેરે પાસ આતી નહી, તુઝે મોત ભી મુંહ દિખાતી નહીં.
સરે મુ નહીં ખોફ દુશમન તુઝે, નહીં કાટતી તેગ કતઅન તુઝે.
બતાને મે હય નામ કે નંગ કયા, નં જીન્હાર નામ અપના હમ સે છુપા.
કસમ તુઝ કો દેતે હેંય એ નામ્દાર, ખુદા કે લિયે નામ કર આશકાર.
એહે સુન કર અલી મુસ્કરાને લગે, હંસે ઔર ઉન કો રૂલાને લગે.
કહા તુમ હો સબ દુશમને નંગ વ નામ, અલી જિસ કો કહતે હેંય મેરા હય નામ.
જિસે ખલ્ક કહતી હય શેરે ખુદા, એહે સુનલો વોહ હય નામ નામી મેરા.
મેરે નામ સે તુમ ભી આગાહ હો, મેંય હું શેર તુમ મિસ્લે રોબાહ હો.
મેંય તય કરકે આયા હું રાહે દરાજ, બ્હોત મેંય ને દેખે નશેબો ફરાજ
મેંય દેતા હું તુમકો કસમ બાર બાર, સીતમ મેંય ન કરતા કભી જીન્હાર.
સુના જબ લઇનોં ને "હયદર" કા નામ, ખુશી સે લગે કુદને વોહ તમામ.

ઉઠા શોર વ ગુલ હર તરફ જબ બજા, મકાતિલ સે જાકર કિસી ને કહા.
કે એ બાદ શાહે જમીં વ જમાં, ખુદા તુઝ પર હય ઇન દિનોં મ્હેરબાંન.
તુઝે ચાહિયે કર શુકર પ્રવરદિગાર, કે આયા તેરે જાલ મેં યોં શીકાર.
લઇન ને સુના જિસ ઘડી યેહે કલામ, કહા ઘેર લે જાકે લશકર તમામ.
અભી જાકે ગરદન મે ડાલો કમંદ, કરો ઉસ કો જન્જીર સે પાએ બંદ.
ગિરીફ્તાર કરલો ઉસે બે હિરાસ, અભી લાઓ જાકે ઉસે મેરે પાસ.
સુના જબ યેહે હુકમે શહે નામ્દાર, હુઇ ફોજ આમાદાએ કારજાર.
કરૂં ક્યા મેંય જાહો હશમ કા શુમાર, ફકત ફીલ થે ઉસ કે બારહ હજાર.
ઔર અસ્સી હજાર ઉસ મે થે તીરજન, સિવા ઉન કે લાખોં થે શમ્શીર જન.
ન થા ફોજ કુફ્ફાર કા કુચ્છ શુમાર, યેહેલ લક પ્યાદે યેહેલ લક સવાર.
ઉઠી ગર્દ ચારોં તરફ સે કમાલ, ફલક પર હુઆ મ્હેર કો ભી જવાલ.
પડા હર તરફ ગુલ ગુલા ઓર ગરેવ, હવા કી તરહ ઉડ ગયે જિન વ દેવ.
પ્હાડ ઔર જંગલ ભી થરરા ગયે, વ્હોશ ઔર ત્યુર ઉસ સે ઘબરા ગયે.
કહા શાહ ને સુન કે યેહે ગુલગુલા, તુ રખીયો મેરી આબરૂ યા ખુદા.
તુ માલિક હય હર એક કા જુલ જલાલ, હય વકતે કઠીન ઔર મુશકિલ કમાલ.
સિવા તેરે અબ કોન હય મ્હેરબાન, હિફ્ઝ જત મેય તેરી હેંય સબ ઉન્સો જાંન
મદદ કરતુ ઇસ વકત મેંય યા કરીમ, કે હય જાત તેરી ગફુરૂલ રહીમ.
ન ભાઇ યહાં હય ન અપના પિદર, સિવા તેરે અબ કોન લેગા ખબર.
બ્હેર હાલ ઇજ્જત તેરે હાથ હય, કે ફતેહ વ હજીમત તેરે હાથ હય.
હેંય સબ ના તવાં ઔર તવાના હય તુ, હેંય નાદાન સબ ઔર દાના હય તુ.
અલી ને જો કી હક સે યેહે ઇલ્તીજા, ઉસી વકત હાતિફ સે આઇ નિદા.
કે અબ હય યહી હુકમ ઇજદ તઆલ, તુ લડ સાથ ઇનકે ન કર કુછ ખ્યાલ.
નિદા આઇ એ દોસ્ત એ મ્હેરબાં, તુ ઇસ ગમ મેં હરગિજ નહો ના તવાં.
અગરચે યેહે લાયા હય લશકર તમામ, મગર ફતેહ દુંગા તુઝે લા કલામ.
યેહ સબ ફોજ હો જાએગી ઇસકી ફોત, તેરે હાથ સે હય મકાતિલ કી મૌતન.
હરેક હાલ મેં હાફિજે જાં હું મેંય, બ્હેર હાલ તેરા નીગ્હેબાં હું મેંય.
ખુદા કી હો જિસ પર કરમ કી નજર, નહીં ઉસકો દુશમન કા હરગિજ ખતર
મેરે ફજલ સે સારી બાતેં બન આયેં, જો હોં લાખ દુશમન તો સબ ભાગ જાયેં.
કરે મ્હેર જિસ શખ્સ પર કાર સાજ, દો આલમ મે કયોં કર ન હો સરફરાજ.
સુની જબ અલી ને યેહે ગેબી નિદા, કિયા શુકર હક કા દુગાના અદા.
કિયા વકત કો અપને સરફે નીમાજ, કિયા લાખ સીજદે કે એ બે નીયાજ.

નીમાજે દુગાના હી પઢ઼હતે થે શાહ, કે જાહિર હુઈ સબ વોહ ફૌજે સીપાહ.
હુએ હમલાજન ખીંચ શમ્શીરો તીર, સવાર ઔર પ્યાદે અમીરો વજીર.
હર એક સિમ્ત સે સબને હમલા કિયા, કે આતી હય સુરજ પે જેસે ઘટા
મકાતિલ કે લશકર કો થા યેહ હીરાસ, કે બાકી નથે સબ કે હોશો હવાસ.
હુઆ કત્લ યેહ મુલ્ક કન્દુર મેંય, હુઆ ખુન રવાં શહેર બન્દુર મેંય.
યેહ આઇ નિદા એ ખુદાએ જલીલ, ખડા કયા હય ઇસ જા પર એ જબરાઇલ.
મેરે દોસ્ત સે હેંય મુકાબિલ અદુ, રવાં ન્હેર કી તરહ સે હય લહુ.
મલાયક ય્હાંસે તુ લે દસ હજાર, અલી કી મદદ કો કે હય વકત કાર.
કરો ઉસ કો ઇમદાદ ગેબી શીતાબ, ન્હો તા મેરે દોસ્ત કો અજતરાબ.
યેહ સુન કર ફ્રિશતે ખુદાકા કલામ, ચલે ચડ઼હકે ઘોડો પર હો તેજ ગામ.
દિયા જાકર હક કી તરફ સે પ્યામ, કે એ શેર મરદાં હો તુઝ પર સલામ.
હુઆ હય હમેં હુકમ અબ જંગકા, કે દે હમ મેં કામ હર રંગ કા.
કહા હય ખુદાને સુનો ગોર સે, કે ખાતિર જમા રખો હર તોર સે.
ખુદા ને યેહ ભેજી હય ગયબી મદદ, કે કરતે હય કુફ્ફાર અબ તુઝ સે કદ.
તુ ખાતિર જમા રખ એ બાદશાહ, ફ્રિશતોં કી આઇ હય ફૌજો સિપાહ.
યેહ સુન કર "અલી" બ્હોત હુએ શાદમાં, બજાલાએ શુકરે ખુદાએ જહાં.
જો કરને લગી ગયબ કી ફૌજ જંગ, તો કુફ્ફર જીનેં સે બસ આયે તંગ.
કહા સબને બાહિમ કે અબ કયા કરેં, મુનાસિબ તો યેહ હય કે ધાવા કરે.
કે એક બાર વાં સબ ને હમલા કિયા, હર એક સિમ્ત સે શાહ પે નરગા કિયા.
વોહ તલ્વાર લે લે નિકલને લગે, હર એક કી તરફ તેજ ચલને લગે-
કોઇ ડાલતા થા વહાં પર કમન્દ, કોઇ ગુર્જ સે દે રહા થા ગુજન્દ.
હૂએ તેશ સે તબ અલી બે કરાર, વહીં ખીંચ લી મિયાન સે જુલ્ફીકાર.
દિલે પાક મેં આયા જિસ વકત જોશ, અલીને કિયા મિસ્લે દર્યા ખરોશ.
ઔર એક નઆરા મારા બનામે ખુદા, કે થરરા ગયે જિસ સે અર્શો સમા.
પડા દોનોં આલમ મેં એક તહેલકા, જમીન આસ્માંન કો હુઆ જલજલા.
ગિરે સુનકે બે હોશ કુફ્ફાર સબ, કોઇ નીમ બિસ્મીલ કોઇ જાંન બલબ.
ગિરા કિલઆ ઉસકા કુલજાત કા, બના થા જો કન્દુર મેં ઘાત કા.
હરએક ચાહ કા પાની આયા ઉબલ, ગિરે ઔરતોં કે શીકમ સે હમલ.
જો જંગલમેં થે શેર થરરા ગયે, બ્હાયમ પ્હાડો મેં ઘબરા ગયે.
જો દુલદુલ ને હયદર કા નઆરા સુના, નીહાયત હી બેચેન વોહ હો ગયા.
વહીં ઉસને જન્જીર કો તોડ઼કર, ઔર અસ્તબલ સેં અપન મુંહ મોડ઼ કર.

ગયા વાં સે દુલદુલ બસુએ અલી, તો કુફ્ફાર કો ફિકર પેદા હુઇ.
પકડને કો જો ઉસ કે પીછે ગયા, વહીં ઉસકો દુલદુલ ને જખમી કિયા.
બદન પર લગી જિસ કે દુલદુલ કી લાત, મરા ગિરતે હી બિન કિયે મુંહસે બાત.
ઇસી તરહ વોહ બદલાઇન નાબીકાર, ગયે સબ જહેનનુમ કો બારહ હજાર.
વહાં સે વોહ પેરી અલી જબ ગયા, કદમ ચુમ કર ગિર્દ ફિરને લગ્યા.
હુઆ ઉનપે કુરબાંન વોહ તીન બાર, દીયા અપને ઉપર "અલી" કો સવાર.
હુએ જીનત અફજા જો રહેવાર પર, ગિરે બર્ક કી તરહ કુફ્ફાર પર.
કિયા સબ ફરિશતો ને હમલા વહાં, કે હસ્તી સે કુફ્ફાર હોં બે નિશાં.
પડીથી હરએક સિમ્ત લાશોં પે લાશ, અજલ કરતી થી કાફિરોં કી તલાશ.
બોલી શાહ મરદાં ને ફિર જુલફીકાર, કિયે કતઆ એક દમ મેં સર એક હજાર.
અલી સે જો દમભર લડાઇ હુઇ, તો સબ કાફિરોં કી સફાઇ હુઇ.
હૈંય શેરે ખુદા યેહ શુજાઅત હય યેહ, નહીં હય લડાઇ કયામત હય યેહ.
લડાઇ કા કયોં કર હો મુઝ સે બયાં, કે હય લાલ ખામા કી યાં પર જુબાં.
હુઇ શામ ઓર જબ કે સુરજ છુપા, તો વાપિસ ગયે વાં સે વોહ બે હયા.
બુલાએ મકાતિલ ને સબ જંગજુ, વજીરોં સે અપને યેહ કી ગુફતગુ.
મૈંય હયરાન હું યેહ મુસીબત હય કયા, લડાઇ હય કયસી યેહ આફત હય કયા.
ફરિશતા હય યાજિન હય વોહ નોજવાન, ભલા ઇતની ઇન્સાં મેં તાકત કહાં.
તઆજુબ નહીં હો ફરિશતા અગર, કે તન્હા કિયા મુલ્ક જેરોજબર.
બતાઓ તો મકતુલ કિતને હુએ, કહો તો કે કિતને હૈંય જખ્મી પડે.
કહા તબ વજીરોંને એ શહેર યાર, ન થા આજકી જંગ મેં કુછ શુમાર.
હુએ કત્લ છે લાખતો પહેલ્વાન, હૈય જખ્મી કઇ લાખ પડે વહાં.
કિયા થા ગુજારિશ જો એ બાદશાહ, જરાભી નકી તુને ઉસપર નિગાહ.
કિયા થા ઉસી વક્ત મેને બયાં, કે દુશમન હય તેરા કોઇ બે ગુમાં.
હુઆ તેરા ગુસ્સા મેરે હાલપર, બદી કી નજર ડાલી એઅમાલ પર.
હુઆ મેરી બાતોં સે જબ તુ મલુલ, જો લડતા નહી દીન કર અબ કબુલ.
ઉસે કહતે હૈંય સબ અલી મુરતીજા, કોઇ ઉસ સે જાંબર હો મુમકીન હય કયા.
મોહમ્મદ કે ઘર મેંય હય યેહ પહેલવાન, કિયે હૈય બહોત કત્લ ઉસને જવાન.
હૈય બેકાર સબ તીરો તેગો તબર, અલી પર ન હોગા કોઇ કારગર.
ન માના હમારા કહા તુને શાહ, કિયા હાયે સબકો આખિર તબાહ.
વોહ મયકદ તેરા મઆતમીદ હય કહાં, બડા તેર આવર બકા પહેલવાં.
મુકાબિલ કર ઉસકો અલી કે જરા, કે વોહ ભી તો પાવે ખુશી કા મજા.

ગયે ભુલ મયકદ કી બાતોં પર યોં, ન સમઝે જમાને કા ખુબ વ જબુ.
કહા તબ મકાતિલને એહ કરકે ગોર, નથા મુઝકો માલુમ એહ જુલ્મો જોર.
મગર ખેર જો કુચ્છ હુઆ સો હુઆ, કિસી તરહ વાપિસ ભી વોહ જાએગા.
કહો ઉસ સે જાકર કે એ નેકજાત, તુ દે શહેર કો અબ હમારે નીજાત.
ફકત હમતો લાએ થે અહહમ કા સર, કીયે કત્લ તુને તો લાખોં બશર.
હુઆ હમસે જો કુછ કે રોજે મુજાફ, બરાએ ખુદા કર તુ ઉસ કો મઆફ.
કહા તબ વજીરો ને એ નેકનામ, કહેંગે તેરા સુબેહ ઉસ સે પયામ.
ઇધર કા તો અહેવાલ ઇસ તોર થા, સુનો ઉસ તરફ કા જરા માજરા.

——(૦)——

અહેવાલ હજરત અલી.

——(૦)——

અલી કો કઇ દિન જો લડ઼તે હુએ, તો જખ્મ ઉનકે તનપર કઇ સો લગે.
જુજ હક કોઇ વ્હાં યગાના ન થા, મોયસ્સર વ્હાં આબો દાના ન થા.
જહાં પર લડાઇ કા સામાન થા, હજારોં હી લાખોં કા ધમસાન થા.
ખડ઼ાથા વોહ તન્હા બ્યા બાન મેંય, અકેલા વોહ લડ઼તા થા મયદાન મેંય.
કહું કયા મેંય ઉસ શેર કા માજરા, કીસી કા ઉસે ખોફ ઔર ડર ન થા.
શબો રોજ થા જંગ મેં બે હિરાસ, ન હોતાથા હરગીજ કભી વોહ ઉદાસ.
હુઇ સુબેહ સાદીક ઉઠા સબ હીજાબ, નિકલ આયા પરદે સે ફિર આફતાબ.
ઉઠે સર બસર લોગ સોતે હુએ, દરખ્તો પર ભી જાનવર બોલ ઉઠે.
ગર્જે શાહને વાં તીમમ કીયા, દુગાના કીયા ફજર કા તબ અદા.
કીયા યાદ ફીર ઇજદે પાકકો, કે હય ઉસ કા હી આસરા ખાક કો.
મેરી આબરૂ પર તુ રખના નીગાહ, તેરા હી ભરોસા હય શામો પગાહ.
હજુરે ખુદા કરકે એહ ઇલ્તીજા, ઉઠા જંગ કો ફીર વોહ શેરે ખુદા.
હુઆ ફીર શીતાબાં વોહ દુલદુલ સવાર, પહન કર જરહ ખીંચ કર જુલ્ફીકાર.
કુદાકર વોહ ઘોડ઼ે કો એક આન મેંય, મુકાબિલ હુઆ જાકર મયદાન મેંય.
લઇનો કો જીસ દમ નજર એહ પડ઼ા, કે હેંય માયલે જંગ શેરે ખુદા.
લગે કહને બાહમ પશેમાં હેંય હમ, ખરાબો પ્રેશાં વ હેયરાંન હેંય હમ.
કિસી તરહ કી ઉસકો દહેશત નહી, હમે ઉસ સે લડ઼ને કી તાકત નહીં.
ફિર ઉન સબને અફસર સે જાકર કહા, હય આમાદએ રજમ શેરે ખુદા.

કહો તો કરેં ઉસ સે એહ ઇલ્તીજા, કરે માફ અબ તુમ હુમારી ખતા.
બહોત પેશકશ કરકે લાલો ગોહર, ખુશામદ કરેં ઉસકી હમ સર બસર.
ઉસ અફસરને સુનકર દિયા એહ જવાબ, કે બ્હેતર હય તુમ જાઓ યાં સે શીતાબ.
બ્હેર તોર દિલ જોઇ ઉસકી કરો, વોહ જિસ તોર રાજી હો રાજી કરો.
એહ ઝગડા કિસી તરહ યાંસે મિટે, કીસી તરહ સર સે એહ આફત ટલે.
ગયે સુનકે સારે અમીરો વજીર, કહા જાકર હૈદર સે એ દસ્ત ગીર.
પજીરા કરો જો કે કહતે હેંય હમ, ઔર ઇસ અહેદ પર આપ ખાયેં કસમ.
કે મયકદ જો લાયા થા કાટ એક સર, નથી ઇતલા ઉસકુ થા બે ખબર.
હુએ એક સરકે એવજ એ જવાન, કઇ લાખ કત્લ ઇસ જગહ પ્હેલવાન.
હમેં અબ ન બરબાદ યોં કીજીયે, નબીસે કહો સુલ્હે કર લિજીયે.
જરો લાલ લીજે જો કુછ ચાહિયે, બસ અબ ઘરકો તશરીફ લે ઇયે.
ખતા અબ હમારી તુ કરદે મઆફ, ન રખ દિલ મેં તુ હમસે કરદે મસાફ.
એહ જબ હાલ શેરે ખુદાને સુના, તો ઉન જાલીમોં કો એહ પાસખ દીયા.
કે એ કાફરાને નહુસત શઆર, કિયા તુમને કત્લ અદહમ નામ્દાર.
ન દરકાર હય મુઝકો લાલો ગોહર, મેંય જીતા ન છોડુંગા તુમ કો મગર.
મેરી બાતકુ ગર કરોગે કબુલ, ન હોગે કીસી તરહ સે તુમ મલુલ.
કરો શોક સે બાદશાહી મુદામ, ગર્જે દોસ્ત સે ઔર ન દુશમન સે કામ.
જો મેરે કહે કો બજા લાઓ તુમ, હરએક તરહ આસુદ ગી પાઓ તુમ.
કહા સબને મિલકર કે ક્યા હય વોહ બાત, કે જિસ બાતસે હો હુમારી નીજાત.
કહા શાહને તુમ સે હય એહ સ્વાલ, કરો લાત વ અજા કો તુમ પાએ માલ.
વોહ હેંય જિતને બુતખાને બન્દુર મેંય, ન રખો તુમ અબ મુલ્ક કન્દુર મેંય.
ઉન્હેં અપને હાથોંસે તોડો મગર, કરો ઇસ જગહ તુમ બના હક કા ઘર.
કે હો બાંગ સલવાત ફિર યાં સદા, ઇમામત કરેં યાં રસુલે ખુદા.
પઢો દિલ સે કલમા નબી કા મુદામ, કહો બાંગ સલવાત તુમ સુબેહ વ શામ.
જુબાન પર રખો અપને નામે ખુદા, રહો લાત વ અજા સે દુર દમ જુદા.
હમારે તરી કે મેં ચલતે રહો, નીમાજે પડ્હો ઓર રોજે રખો.
નહી હકકી રહેમત મેંય કુચ્છ ગુફ્તગુ, કે કુરાન મેંય આયા હય લાતકન્તુ.
જો ઇસ મેરે કહને કો લાઓ બજા, ઇસી વકત જાઓ વતન કો ચલા.
જો મન્જુર હો તો કહો સાફ સાફ, કે મેંય ખુન અદહમ કા કરદુ મઆફ.
અગર માનો બ્હેતર તો યોં દો જવાબ, નહી તો ફિર ઇસ તેગ સે લું હીસાબ.

એહે સલ બાનિયો મેંય અકેલા હું યાં, કરૂંગા અભી ખુન ઠા દર્યા રવાં.
અકેલા હું મેંય ગર્ચે ઇસ આન મેંય, ખડા હું લડાઇ કે મયદાન મેંય.
મગર હય મદદગાર મેરા ખુદા, ન તન્હાઇ કા ગમ હય મુઝકો જરા.
સુના જબ કે કુફ્ફાર ને એહે કલામ, હુએ જંગ કે વાસ્તે તેજ ગામ.
કોઇ લે કર નેજા ચલાને લગા, કોઇ ગુર્જ સર પર ઉઠાને લગા.
કિસી હાથ મેં નંગી તલ્વાર થી, એહી ઉનકી આપુસ મેં ગુફ્તાર થી.
ઇસે જીતા અબ યાંસે જાને ન દો, એહે બ્હેતર હય જો તુમ ઇસે મારદો.
એહે કહ કર વોહ કુફ્ફાર સબ એકબાર, હુએ હમલા આવર સુએ નામદાર.
હુઆ શોર ચારોં તરફ હશર કા, ઉઠા મુલ્ક કન્દુર મેં જલજલા.
તો ફિર શાહ મરદાન ને લી જુલ્ફીકાર, જુદા કર દિયે તનસે સર સો (૧૦૦)હજાર
કે ચલતીથી જિસ વક્ત તેગે દો સર, તો પીતી થી દુશમનકા ખુને જીગર.
કયામત કા દિન થા વોહ એ નેક ખુ, તને શાહ પર જખ્મ થે સાત સો.
હુઆ શાહ કા જબકે ઉસ જા એહે હાલ, કિયા હમ મેંય કુફ્ફારકો પાએમાલ.
જબ એક નઆરા મારા બહુકમે જલીલ, સરખાક પર કાંપ ઉઠા રૂદ નીલ.
હુએ સુન કે બે હોશ સબ જાનવર, મકાતિલ કાભી ફટ ગયા થા જીગર.
જહાં તક કે થે બ્હેરો બર કોહસાર, ગિરે બસ જમી પર વોહ સબ એકબાર.
થે ઉસ દશત મેંય જિસ કદર દેવ પીલ, જીગર ઉનકે ફટકર હુએ ખીલખીલ.
હુએ સુન કે બેહોશ સારે લઇન, ગઇ અકલ ઉનકી કહીં સે કહીં
ઉઠી સારે આલમ કે દિલ બસ ધડક, ઔર આયે થે ચક્કર મેંય સાતોં ફલક.
જનો મર્દ કો ખોફ એહે છા ગયા, મરે કિતને કિતનોં કો ગશ આગયા.
ખડે થે જો નજદીક ચારોં પહાડ. ઉન્હે ઇસ તજલઝુલ ને ડાલા ઉખાડ.
પડા શોર હર મુલ્ક હર શહેર મેંય, હુઆ ખુશક પાની હરએક ન્હેર મેંય.
યહ સદમા હુઆ જિસ કદર કોહ થે, ઉખડ કર જમીનસે વહીંપર ગિર પડે.
કહા શહ કો સબ કાફિરોને બગોર, એહે આદમ નહીં હય મગર હય કુચ્છ ઔર.
ફરિશ્તા હય એહે યા હય અજ કિસ્મ જિન, દિખાયા હય હમ કો કયામત કા દિન.
એહે દહેશત હુઇ મુલ્ક કન્દુર મેંય, ઉઠા જલજલા શહેર બન્દુર મેંય.

જનાબ રીસાલત મઆબ હજરત રસુલ અલ્લાહ વસલ્લમ કા મદીને સે બન્દુર કો રવાના હોના.

યહાં કતો અહેવાલ ઇસ તોર થા, સુનાતા હું અબ દુસરા માજરા.
ચલે જબ મદીને સે હજરત રસુલ, કીયા જુમલા યારોં ને મરના કબુલ.
બરાએ ખુદા જંગ કો સબ ચલે, કમર બાંધ ઘોડો પર સબ ચઢલિયે.
અજબ તરહ લશકર ચલા દીન કા, જીગર કાંપ ઉઠા રૂમ ઔર ચીન કા.
"સહાબા" ચલે ઇસ તરફ સર બસર, નિકલતા હય જિસ તરહ શેર નર.
તો જબરઆઇલ ભી અપને લશકર કો લે, મદીને મે આકર નબી સે મિલે.
ચલે લેકર લશકર રસુલે ખુદા, સભી શહેર ઔર મુલ્ક મેં ગુલ પડા.
કીયા કુચ પર કુચ હર રોજ વ શબ, નિકલ ભાગે જંગલ સે જીન્નાત સબ.
પડી મુલ્ક મેં હર તરફ ખલબલી, જમીન મારે દહેશત કે હિલને લગી.
ચલા તેજ વોહ લશકરે જંગ જુ, ઉઠી બાગ ઘોડોં કી ઉસ સીમ્ત કો.
ઉઠી ગર્દ વાં સે છુપા આફતાબ. ગુમાં થા કે હય આસ્માં પર સહાબ.
જો તલ્વારોં કી આંચ આઈ નજર, ફરિશ્તેં કે જલને લગે સાફ પર.
મલાયક કા આપસ મેં યેહ કોલથા, કે અબ આરહે હેંય રસુલે ખુદા.
ચલો ચલ કર તુમ સબ કદમ્બોસ હો, મોહમ્મદ કી ચલ કર મદદ સબ કરો.
યેહ કહ કર ચલે સબ ફરિશતે શીતાબ, હજુરે નબી મેય હુએ બારયાબ.
મલાયક જો આયે બસદ અહેત શામ, કિયા સબને આકર નબી કો સલામ.
કહા સબને મિલ કર બસદ ઇલીજા, હમે હુકમ હય એ શફીઉલવરા.
કરેં જંગ આગે તેરે યા રસુલ, ખુદા કા હુઆ હુકમ અબ યેહ નજુલ.
કરો જાકે તુમ વાં લડાઇ કો સર, ચઢા હય મેરા દોસ્ત કુફ્ફાર પર.
સો ઇસ વાસ્તે હમ સબ આયે યહાં, ખુશી હોકર ફરમાઓ એ મહેરબાન.
સુની જબ મોહમ્મદ ને યેહ દાસ્તાં, કે હકને ફરિશતો કે ભેજા યહાં.
વજુ કરકે ઉસદમ બજ રૂએ ઝમીં, દુગાના પઢા શુકર કા બસ વહીં.
હુઇ યાર વ અસહાબ કો બસ ખુશી, કે ફોજ આઇ ઇમદાદ કો ગેબ કી.
કીયા કુચ લશકર ને વાં સે શીતાબ, ચલે કુચદરકુચ હો તેજ વ તાબ.
અલી કો બ્હોત ચાહતે થે રસુલ, ઇસી ફીકર મેં હર ઘડી થે મલુલ.
ચલા લશકરે દીન બ્હોત તેજ ગામ, ન આરામ દિન કો ન શબ કો મુકામ.
જહાં તક કે થે બાત વ અજ્જા તમામ, હુઐ બાંગ સુન કરનબી કે ગુલામ.

હુઆ શોર સબ મુલ્ક મેં જા બજા, હુએ દુર બુત દીન રોશન હુઆ.
ચલા જબ કે લશકર મ્હેલ રોજ વ શબ, તો પ્હોંચે લબે નીલ વોહ સબકે સબ.
વોહ દર્યા થા અજબસ અમીક વ દરજ, ન બેડા ન કીશતી ન કોઇ જહાજ.
હુએ દેખ હયરાન રસુલે ખુદા, કે કિસ તરફ હોં પાર એ કિબરિયા.
હય વકતે મદદ અબ સિંભાલેગા તુ, હમે વાર સે પાર ડાલે ગા તુ.
તુ વોહ હય કે ઇજ્જત જિસે ચાહે દે, તુ વોહ હય કે જીલ્લત જિસે ચાહે દે.
તુ હય સારે મખલુક કા મ્હેરબાન, બચાઇ થી માટી સે યુનીસ કી જાન.
સુલેમાન કો તખ્તે શાહી દીયા, સરે તોર "મુસા" કો બુલવા લિયા.
દિયા મઓજજા અસા "દાઓદ" કો, કે ચુટકી મેં ફોલાદ ભી મોમહો.
દીયા ઇશક યુસુફ કા યાકુબ કો, દીયા શુકર ઓર સબર અય્યુબ કો.
ફલક પર મસીહા કો બુલવા લિયા, ઓર આદમ કી રહેમત સે બખ્શી ખતા.
વોહ રુત્બા કીયા તુને શુદ્દાદ કા. કે હુકમ ઉસકા અજ શર્ક તા ગર્બ થા.
બનાઇથી દઆવે સે ઉસને અરમ, નહીં પાઇ રાહત મગર એક દમ.
બની પાંચ સો સાલ મેં થી જિનાં, મગર દેખને કી ન માઇ અમાં.
તેરે ભેદ કા હાલ ખુલતા નહીં, ફિરૂ ગો ભટકતા કહીં કા કહીં.
તુ કરતા હય સબ પર ઇનાયત મુદામ. હેંય સબ ફજલ પર તેરે મોકુફ કામ.
તુ અપને કરમ સે મેરે હાલપર, નજર કર તરહુમ કીએ દાદગર.
મદદ કર મેરી એ મેરે દાદગર, તુ રહેમત સે બેડા મેરા પાર કર.
સુના જબ ખુદાને નબીકા કલામ, ઉસી વકત ભેજા દરૂદ વ સલામ.
રહુ દર્યા જો જખ્ખાર હય રૂદ નીલ, કે ઇસ શહેર કે ગિર્દ હય મીલમીલ.
કરો બે તકલ્લુફ અબુર ઇસ સે તુમ, ન તર હોંગે લશકરકે ઘોડોં કે સુમ.
તસલ્લી સે હો જાઓ દર્યા કે પાર, ન ડુબેગા લશકર તેરા જીન્હાર.
રહે સુનકર નબીને પ્યામે ખુદા, કહા અપને લશકર સે રહે બર મલા.
ખુદા કા મુઝે હુકમ અબ યોં હુઆ, સલામત ઉતારૂંગા લશકર તેરા.
યહે સબ સુનકે પયગામ રબ્બે જલીલ, ગયા સુખ ઉસદમ વહીં રૂદ નીલ.
મ્હોમ્મદ કા લશકર જો તય્યાર થા, બસ એક આન મેં વાર સે પાર થા.
જો દર્યા ઉતર કર વહાંસે ચલે, તો બન્દર મેં જાકર દાખિલ હુએ.
જો દેખા તો તન્હા હેંય શેરે ખુદા, મગર કાફિરોં સે હેંય ગર્મે વગા.
વ્હાં ખુન હય કુચે બાજાર મેંય, બ્હોત શોરો ગોગા હય કુફ્ફાર મેંય.
મુકાબિલ હેંય કુફ્ફાર ઉધર બેશુમાર, અકેલા ઇધર "હયદરે" નામદાર.
તને મુરતીજા પર બ્હોત જખ્મ થે, હુઇ સુર્ખ પોશાક ભી ખુન સે.

કર ઉનકે દુલ્દુલ કા મેંય ક્યા બ્યાં, લગે થે બ્હોત જખ્મ તીરો સીનાં.
જો દેખા નબીને યેહે અહેવાલે શાહ, તો ફિર મુસકરાકર ઉઠાઇ નીગાહ.
અજબ હય બ્હાદુર દીલાવર દલેર, કીયા કત્લ કુફ્ફાર કો ઘેર ઘેર.
પ્રેશાં હુઆ તબ વોહ લશકર તમામ, લગે કહને આપુસ મેં સબ ખાસ વ આમ.
ખુદા કા કરમ થા "અલી" પર મગર, કહાં લાખોં ઇન્સાન કહાં એક બશર.
કે ઇતને મેં જબરાઇલ આયે વહીં, રખી શાહ કે કદમોં મેં અપની જબીં.
કહા હો મુબારીક શહે જુલફીકાર, કે આ પ્હોંચે અહેમદ બસદ ઇફ્તીખાર.
યેહે કહ ચુકે જબરાઇલ અમીન, હુએ શાદ વ ખુર્રમ બ્હોત શાહ દીન.
લગે કહને દુલદુલ સે "હયદર" પુકાર; કે આ પ્હોંચે ઇસ જા રસુલે કબાર.
યેહ સુન કર જો દુલદુલ ઉડા એકબાર, લગા હોને આકર નબી પર નીસાર.
તસદ્દુક હુઆ ઔર ગિરા પાંવ પર, લગા ચુમને વોહ કદમ થામ કર.
ઉતર કર શીતાબી સે "શેરે ખુદા", "મ્હોમ્મદ" કે કદમો પર આકર ગિરા.
બગલગીર હોકર "અલી" ઔર "નબી", મુલાકી હુએ ઔર બ્હોત કી ખુશી.
"અલી" ફિર "અબુબકર" સે "મુરતીજા" "ઉમર" કો લિયા ફિર ગલે સે લગા.
મિલે આકર "ઉસ્માન" સે ફિર "અલી" ગર્જે સબને મિલ કર બ્હોત કી ખુશી.
ફિર આયે ઇમામ "હુસેન" વ "હસન" લગે ચુમને પાંવ શાહે જમન.
મિલે સારે ફરજંદ ઔર આશના, વોહ ઉન સબ કો દિન હો ગયા ઇદ કા.
નબી ને વહીં અપના પેરહન ઉતાર, અલી કો દિયા ઔર કહા એ સવાર.
મેંય દેતા હું તુમકો જો યેહે પેરહન, કરો ઇસ કો ફૌરન લિબાસે બદન.
સરાપા થા જખ્મી અલી કા બદન, મગર જબ મિલા તન સે વોહ પેરહન.
વોહ સબ જખ્મ જો થે હજારોં હજાર, ઉસી વકત અચ્છે હુએ એક બાર.
હુઆ શકલ આઇના સારા બદન, મ્હેકતા થા મિસ્લે ગુલે યા સ્મન.
મગર કાફિરોં કો યહી ફિકર થી, કે યેહે ફૌજ આઇ કહાં સે અભી.
નથી કોઇ કીશતી લબ રૂદ નીલ, હુઇ ઉનકે આને કી ફિર કયા સબીલ.
લગે કહને વાં પર કોઇ બદ જુબાન, મ્હોમ્મદ કા લશકર હય આયા યહાં.
અલી ઔર મ્હોમ્મદ હેંય ભાઇ બ્હેમ, કિસી બાત કા યહ ન રખ્તે હેંય ગમ.
મકાતિલ સે જાકર કિસી ને કહા, કે આ પ્હોંચે અબ "ખાતિમલ અંબિયા"
સુના જબ મકાતિલ ને ઇસ નામકો, વોહ કાફિર લગા દેને દુશનામ કો.
શીતાબી બુલાકર કહા ફૌજ કો, કિસી રાહ સે ઉસ કો જાને ન દો.
ન છોડો કિસી રાહ જીતા ઇસે, બ્હોત દિન સે થી જુસ્તજુ યહ મુઝે.
પકડ કર સજા દો શીતાબી સે તુમ, કે યેહે નામ દુન્યા સે હો જાએ ગુમ.

અલી ફોજ તય્યાર હોકર શાતાબ, છુપા ગર્દ સે ચર્ખ મેય આફતાબ.
ઉઠા શર કાંપે જમીન વ જમાં, લગે કહને અફલાક ભી અલામાન.
ચલા ફિર મકાતિલ કમર બાંધ કર, થી એક હાથ મેય તેગ એક મે શીપર.
મકાતિલને હજરત સે ફિર યો કહા, મેંય કબ સે હુ પ્યાસા તેરે ખુન કા.
કરુંગા તુઝે કત્લ મેં બે દરેગ, કે હય તિશનએ ખુન તેરી મેરી તેગ.
ઇરે હામ મે આકે તુ ફંસ ગયા, કરું કત્લ તુઝ કો કહા જાયેગા.
"નબી" ને સુના જબ યેહ ઉસકા કલામ. દુઆ કી કે અયદાવરે ખાસ વ આમ.
તેરી જાત જબ્બાર વ કહાર હય, તુ સાહેબે દીન કા મદદગાર હય.
યેહ કાફિર લઇન બદઅતી મુફસદ, દીખાતા હય જોર અપના પેશે નબી.
તુ કર અપની રહેમત સે મુઝ પર નજર, પ્રેશાં હું મેં ન લે તુ મેરી ખબર.
યેહ આઇ નિદા ગેબસે એ રસુલ, કીયા મેયને કહના તેરા સબ કબુલ.
ન કર ફિકર કુચ્છ ઇસ કી એફલઅનામ, કે ઇસ જગ મે હય ફતેહે તેરે નામ.
તુ કર શોક સે જગ એ નામદાર, લડે મુરતીજા ઔર સબ તેરે યાર.
તેરી ફતેહે હય એ રસુલે કરીમ, નહો તેરે અસ્હાબ કો ખોફ વ બીમ.
"અબુબકર" સદદીક આલમ પનાહ, કરે ફોજે દુશમન કો યકસર તબાહ.
ઉમર ઇબ્ન ખિતાબ આલી જનાબ, કરેં કત્લ કુફફાર કો બે હીસાબ.
ખુદા દોસ્ત ઉસ્માન ફરરૂખ સીયર, કરેં ફોજે એદા કો જેરો જબર.
"અલી" હય જવાં મર્દ આલીમુકામ, ન છોડેંગે દુન્યા મે દુશમન કા નામ.
પેગમ્બર ને લોગોંસે જબ યેહ કહા, પએ જંગ આયા હય હુકમે ખુદા.
યેહ સુન કર કિયા સબને અજમે વગા, સવારોં ને ઘોડોં કો દોડા દિયા.
લગે જંગ કરને સ્હાબા તમામ, નથી તેગ કોઇ મિયાને નીયામ.
ઉઠા શોર હર સિમ્ત ગોગા હુઆ, પડા ઓફ સે ઉનમેં એક જલજલા.
લગે નેજા વ ગુર્જ ચલને તમામ, લગા હોને કુફફાર કા કત્લ આમ.
ન સુધ બુધ રહી અપને બે ગાનેકી, ન કાસીદ કી વાં ઔર ન પરવાને કી.
હુઇ ગર્દ ચારોં તરફ સે અયાં, છુપા આફતાબ ઔર હુઇ રાતવાં.
અબુબકરને લેકર ગુરજે ગરાં, હજારોં કિયે કત્લ વા બે ગુમાન.
થે હજરત ઉમર એક તરફ ખીચે તેગ, બરસને લગા ખુન ફિર બે દરેગ.
ઔર એક તરફ ઉસમાન ફરરૂખ સીયર, લગે કત્લ કરને ઇધર વ ઉધર.
ઔર એક સિમ્ત કી શાહ મરદાં ને જંગ, લઇન હો ગયે જીંન્દ ગાનીસે તંગ.
પડે ફોંજ મે જબ હુસેન વ હસન, ભરા લાશે કુફફાર સે સારા રન.
મ્હોમ્મદ હનીફ ઔર અકબર અલી, મચાતે થે લશકર મેં એક ખલબલી.

થે શેરે ખુદા કે અઠારહ ૧૮ પિસર, વોહ કરતે થે લશકર કો જેરો જબર.
ઇધર ઔર ઉધર પડ ગઇ ખલબલી, પડી ફોજે દુશમન મેં હલચલ બડી.
ગિરી લાશ પર લાશ મયદાન મેં, મજાલે અકામત નથી જાન મેં.
જમીં પર હુએ અસ્પે તુરકી દવાં, હુઆ ખું કા એક દમ મેં દર્યા રવાં.
ચલી તેગ ઐસી કે દિન છુપ ગયા, બફોજે અદુ કોસ રહેલત બજા.
હુએ દોનોં લશકર ઇધર વ ઉધર, ગયા લોટ કર વોહ મકાતિલ જો ઘર.
બ્હોત ફિકર કી ઔર બ્હોત ગોર કર, કહા દિલ મેં અબ હાએ જાઓં કિધર.
હુઆ જબ બ્હોત ઉસ કો ખોફો હીરાસ, બુલાયે અમીર ઔર વજીર અપને પાસ.
લગા કહને અપને વજીરોં સે યોં, હુએ કૈસે યેહ વાકઆતે જબું.
હય ઘેરા હમેં ઐસે જન્જાલ ને, કિયા હમ કો બરબાદ તફતાલ ને.
કિસી કા ન ડર થા ન અન્દેશા થા. યકાયક યેહ હમપર પડી કયા બલા.
બરાએ અલી યાં સે મયકદ ગયા, ઉતારા વહાં જાકે સર ઔર કા.
નહીં મુઝ કો માલુમ ઇન કા ચલન, હર એક આદમી ઇન મેં યે હય સફ શીકન.
અલી સારે લશકર મેં હય પ્હેલવાં, અલી કી તરહ કબ હય કોઇ જવાં.
યેહ લાજિમ હય તુમ કો રહો ઘાત મેં, પકડ લો ઉસે આજ તુમ રાત મેં.
અલી કો કરો કત્લ જાકર શીતાબ, અલી ને કિયા હમ કો ખાના ખરાબ.
વજીરોં ને સુન કર કિયા યેહ કલામ, કે એ શાહ હય સખ્ત વ મુંશકિલ યેહ કામ.
તેરા લશકરો ફોજ બેકાર હય, અલી હાથ આવે યેહ દુશવાર હય.
અગર લાખ હોં જબ્બે તેગો તબર, અલી પર ન જીન્હાર હો કાર ગર.
મગર તુમ મેરી બાત કીજે કબુલ, કે વોહ જો હય ઇન મેં મ્હોમ્મદ રસુલ.
અભી ઉસ સે જાકર કરો ઇલ્તીજા, બ્હોત ઉસ કી તઆજીમ લાઓ બજા.
કરો અપની દુખ્તરભી દેના કબુલ, તમ્હેં ઉસ સે લાજિમ નહીં હય અદુલ.
યેહ સમઝો મરી દુખ્તરે સયમ્બર, કરો સાથ ડોલી કે લાલો ગોહર.
યેહ સામાન સબ લેકે એ શહેર યાર, તુ કર શાહે મરદાં કે સર પર નીસાર.
કરો નજર હીરા જવાહેર તમામ, અલી ઔર મ્હોમ્મદ કે હો તુમ ગુલામ.
દિલ અપના ન ઇસ બાત સે કર મહુલ, કે તા તેરા કહના કરેં વોહ કબુલ.
યહી બાત બ્હેતર હય એ નામ્વર, કિસી કા ન કુચ્છ ખોફો અન્દેશા કર.
યેહ જિતના અરબ કા હય લશકર તમામ, કરે આપ સે આપ તુઝ કો સલામ.
હુઇ જ્હે વજીરોં કી તજવીજ જબ, રજામંદ સુન કર હુઆ શાહ તબ.
હુઇ શહેર કે મર્દ વ જન કો ખુશી, કે ઇસ બાત સે યાં કી આફત ટલી.
યેહ બેઠે થે ખુશ હોકે ઇસદમ ઇધર, કે ઇતને મેં કાસિદ ને દી યેહ ખબર.

બ્યાં આજ કી જંગ કા ક્યા કરૂં, કે દસ લાખ કાફિર હુએ સર નગું.
ને દસ લાખ મારે ગયે પ્હેલવાં. તો છે લાખ જખ્મી પડે હેંય જવાં.
એહ સુન કર હુએ ગુમ મકાતિલ કે હોશ, હુઆ મિસ્લ તસ્વીર કાફિર ખમોશ.
એહ દેખા તો દોડે વઝીરો ગુલામ, જમીન સે ઉઠા કર લિયા ઉસકો થામ.
કોઇ દસ્તો પા ઉસ કે મલને લગા. કોઇ લેકર પંખે કો ઝલને લગા.
સિવા ઇસ કે છીડકા કિસીને ગુલાબ, તબ આઇ બદન મેં જરા ઉસકે તાબ.
હુઆ હોશ મેં જિસ ઘડી બાદશાહ, લગા કરને હરેક તરફકો નીગાહ.
એહ ઘબરાકર કહને લગા ક્યા હુઆ, મુઝે કોઇ થામો મેરા જી ગયા.
દિગર ગું હય ઇસ વકત હાલત મેરી, બિગડતી હય અજ બસકે તબીયત મેરી.
અરે કિસ તરહ કા એહ તુફાન હય, ઇસી ફિકર મેં જાન હયરાન હય.
ગયા માલ સબ ઔર કટી ફોજ સબ, સીતમ હય સીતમ હય ગજબ હય ગજબ.
કહા સબ વઝીરોં ને એ દાદગર, હુઆ જો હુઆ આજ કુચ્છ ગમ ન કર.
શ્હેર કો ઇજાજત જો પાયેંગે હમ, સભી લેકર ડોલે કો જાયેંગે હમ.
બ્હોત મિન્નતોં સે બ્હોત ગૌર સે, કરેંગે રજામંદ હર તૌર સે.

અબ થોડા હાલ હજરત રસુલ ખુદા કા બ્યાન કરતા હું.

ઉધર કા તો અહેવાલ ઇસ તૌર થા, ઇધર કા સુનો દોસ્તો માજરા.
નબી ને કહા એ શહે જુલ્ફીકાર, કરો અપને લશકર કા યક સર શુમાર.
કહા આકે કાસિદને એહ મઓતબર, સુનાઉં શહીદોં કી તુમ કો ખબર.
કે ઇસ રાત હમને કિયા હય શુમાર, શહાદત કો પ્હોંચે જવાં દસ હજાર.
સિવા ઇસકે લશકર મેંય સબ ખૈર હય, સુબેહ હમ હેંય ઔર જંગકી સૈર હય.
ગયે સિજદે મેં સય્યદે નામદાર, કહા શુકર એ પાક પરવર દિગાર.
ગઇ રાત હક્કી હિકાયાત મેં, સુબેહ હો ગઇ બાત કી બાત મેંય.
નીમાજે સહેર સબને ઉઠ કર પઢી, ચલે જંગ કો ફિર નબી વ અલી.
ઉધર સે લિયે એક ડોલી કહાંરે, ચલે કરકે દુખ્તર કો ઉસ મેંય સવાર.
વો લાલો જવાહર વો માલો મનાલ, વો કમખ્વાબો અતલસ વો જર બફત વ શાલ.
હજારોં શુતર અશરફીયોં સેં ભરે, અજાયબ ગરાયબ સે છકડે લદે.
લિયે સાથ ગોહર બાહોત બે શુમાર, કે થે દૂર મકતોં હજારાં હજાર.

લગાયે હુએ હાં અમીરો વજીર, ચલે સાથ ડોલે કે સબ જવાનો પીર.
પ્યાદે સવાર ઔર છોટે બડે, યકાયક સબ આ કર નબી સે મિલે.
ગરજ લોકે દેખા જો ડોલા વહાં, હુએ સખ્ત હેરાન પીરો જવાં.
નબી ને પ્હેહ જબ ઉનકો આવાજ દી, કે એ ફિરકએ કાફિરાને શકી,
કીયા શાહ અહહમ કો તુમને શહીદ, હુઇ ઉસ કો વાં જાકર જીન્નતમે ઇદ.
યહાં મિલકર સબ આયે હો કિસ લિયે, યેહ ડોલા યહાં લાયે હો કિસલિયે.
કિયા બાંધ કર હાથ સબને બયાં, કે ભેજા મકાતિલ ને હમ કો યહાં.
કહા હય નબી વ અલી કો સલામ, દિયા હય બહોત આજજી સે પ્યામ.
કે હમકો ખતા કો ન દીજે સજા, ખુદા કે લિયે બખ્શ દીજે ખતા.
યહુ દુખ્તર હય મેરી કનીજક તેરી, હમેશા કરેગી યહ ખીદમત તેરી.
ખજાના દિર્મ ઔર દીનાર લે, વલેકિન તુ ઇસ શહેર કો છોડ દે.
તુઝે લાલો ગોહર જો દર્કાર હય, મેરે પાસ હર શય કા અંબાર હય.
સુન્હેરી રૂપ્હેરી હેંય ખીલઅત યહાં, પ્હેન ઇન્હેં ઔર જંગ સે દે અમાં.
બરાએ ખુદા અબ ન કરના ખરાબ, હમેં હય અજાબ ઔર તુમ્હેં હય સવાબ.
સુના જબ યહ અહેવાલ ઉન કા તમામ, તો બોલે મ્હોમ્મદ અલ્લે હુ સલામ.
મકાતિલ કા કહના હય મુઝકો કબુલ, વલે બાત એક મેરી કરલો કબુલ.
ચલો રાહ સીધી હય ઉલટી ખરાબ, ઇસી બાત મેં પાઓગે તુમ સવાબ.
મ્હોમ્મદને કરકે અલી સેં સલાહ, હસન કા કિયા સીમબર સે નીકાહ.
વોહ લાયા ગોહર ઔર ખજાના જો થા, વોહ તકસીમ સબ ફોજ કો કર દિયા.
કહા ફિર યેહ સબ કામ કરકે તમામ. પેઅમ્બર ને પયગામબર સે પ્યામ.
કે લારૈબ હું મૈંય ખુદા કા રસુલ, કરો તુમ ખુદા કી ઇતાઅત કબુલ.
કરો કુફ્ર કો તર્ક ઇસ્લામ લો, ન અબ લાત વ અંજા કા તુમ નામ લો.
બુતોં કો ન ચુમો ન સિજદા કરો, ગરજ બુત પરસ્તી સે તો બાહ કરો.
ખુદા કો કહો "વહેદહુ લા શરીક" કિસી કો ન જાનો તુમ ઉસ કા શરીક.
વોહ ખાલિક વોહ મઆબુદ વોહ બે નીયાજ, ઉસી કા હય રોજા ઉસી કી નમાજ.
કરો તુમ યકીં મેરી પેગમ્બરી, અગર અપની મન્જુર હય બ્હેતરી.
હય જો કુચ્છ કે હુકમે ખુદા વ રસુલ, વહી દીન વ આઇન કરો તુમ કબુલ.
કરો બાત સબ મિલકે ઇમાન કી, પઢો દિલ સે આયાત કુરાન કી.
યેહ સમઝા ચુકે જબ કે સારા પ્યામ, કહા કહના આખર કો ઇતના પ્યામ.
કે કહના તેરા હમને સબ કુછ કીયા, વલે માન અબ તુ હમારા કહા.
ઇસે માન લો તુમ ઇસી મેંય હય ખેર, વગર ન દીખાયેંગે હમ આકે સેર.

અગર તુમને ઇન્કાર ઇસમેં કીયા, તો ચખોગે ઇન્કાર કા તુમ મજા.
સુનો ગોરો દિલ સે મેરી નેક બાત, લગાઓ તુમ ઇસ લાત વ અજ્જ કો લાત.
કરેગે જો લશકર પે અપને ગરૂર, કરૂંગા મેંય તલવાર સે ચુર ચુર.
જો ઇમાન લાને મેં હોગી દરંગ, તો ફિર તેગ હય ઔર મેદાન જંગ.
ન છોડુંગા જીતા કોઇ પ્હેલવાં, કરૂં શહેર બન્દુર મેંય ખુંરવાં.
યહ ફરમાનજો વઝીર ફરમા દિયા, તો હજરત ને ઇન સબ કો રૂખસત કિયા.
કીયાં વકતે રખસત ય્હે ઉનસે ખીતાબ, કે ફીલફોર દો લાકે ઇસ કા જવાબ.
ગયે સબ જો આયે થે લેકર જવાબ, બ્હોત ઉસકો સુન કર હુઆ અજતરાબ.
દિખાયા ઉસે જો કે ફરમાન થા, સુનાયા ઉસે જો કે અહે કામ થા.
યહ સુનકર મકાતિલ હુઆ દિલ કબાબ, બઢા તેશ ખાને લગા પેચો તાબ.
બુલાયે વેજીર ઔર અમીર ઔર યાર, કીયા ઉસને હર એક સે આશકાર.
સુના જબ કે યહ હુકમ તો બેઢ રંગ, બજાને લગે લશકરી કોસ જંગ.
જમીં સે ઉડી ગઇ તા આસ્માં, શબે તીરા કા રોજ પરથા ગુમાન.
વોહ ફોજે લઇનાં ખુદાકી પનાહ, થી કાલી બલા યા કે અબરે સીયાહ.
ઇધર સે ભી લશકર નબીકા બઢા, હુઆ નઆરા અલ્લાહુ અકબર કા થા.
લગે કાંપને સબ જમીં આસમાં, પુકારે મલીક અલામાં અલામાં.
લગે છુટને ગુર્જ તીરો તફંગ, હુએ દેખ કર દંગ જંગ વ ફરંગ.
પડી ખલબલી મુલ્ક કન્દુર મેંય. બરસને લગા ખુન બન્દુર મેંય.
ચમકને લગે ગઇ મેંય તેગ તેજ, ગોયા અબ્રમેં બર્ક થી શઓલા રેજ.
બઢે પ્હેલવાંનાને શમ્શેર જન, હુએ હર તરફ જાકે વોહ સફ શીકન.
ય્હે થી હયબતે લશકરે શાહ દીન, લગા કાંપને ખુલ્ક તા રૂમ વ ચીન.
બઢે શાહ મરદાં હો દુલદુલ સવાર, અલી કે પીસર સબથે ઔર ચાર યાર.
સ્હાબા જહાં તક થે છોટે બડે, અદુ પર વોહ એક બાર ગી જા પડે.
લગા સર પે સર ગિરને હર વાર પર, વોહ જંગલ હુઆ ખુનસે તર બતર.
હુઇ ઇસ કદર જગ મેય જુસ્તો ખેજ, કે મ્યદાન બના અરસએ રૂસ્તખેજ.
બ્હા ઇસ કદર દશ્ત મેં ખુને નાબ, કે ચહેરે દલેરોં કે થે આબ આબ.
હુઆ ગર્મ હંગામએ કાર જાર, ગીરી લાશ પર લાશ વાં બેશુમાર.
જો શેરે ખુદા કી ચલી જુલ ફિકાર, કીયા તીન સો ગામ તક ઉસને વાર.
ચલી જુલફીકાર ઐસી કુફફાર પર, કે સર કાટે લાખોં કે હર વારપર.
ગીરે હોકે યોં ખસ્તા વોહ નાબકાર, કે એક એક તન કે થે ટુકડે હજાર.
હુઇ માર કી હર તરફ ધુમ ધામ, લડે દીલ સે અસ્હાબ હજરત તમામ.

કહું ક્યા અજબ તરહ કી જંગથી, જિસે દેખકર અકલ ભી દંગ થી.
કહાં તક કહું મેંય યેહ કીસ્સા હય દુર, હોયા સારે કુફફાર કો ચુર ચુર.
વોહ કહને કો દિન થા મગર દિન ન થા, અગર થા ભી વોહ દિન તો થા હશ્ર કા.
બહાયમ જમી પર લગે હાંપને, મલાયક ફલક પર લગે કાંપને.
રહી દેર તક ખુબ જંગો દગા, ખુદા કે ભરોસે થા શેરે ખુદા.
ફિર આખીર મકાતિલ ને પાઇ શીકસ્ત, ન કુચ્છ કરસકા ફોજ કા બન્દોબસ્ત.
વોહ સબ ફોજ ઉસકી ગુરેજાં હુઇ, હીરાસાં હુઇ ઔર પ્રેશાં હુઇ.
પુકારા મકાતિલ યેહ અન્જામે કાર, કે એ સાહિબે સહેર દુલદુલ સવાર.
તુ કરતા હય જાદુ મેરી કોમ પર, લડેં ક્યા તેરે સામને યહ અશાર.
લડાઇ હમેં અબ યેહ ભાતી નહીં, કે જાદુ સે કુચ્છ પેશ જાતી નહીં.
યેહ જીતને હુંય સારે અરબ ઔર રૂમ, મચાતે હુંય હર સિમ્ત જાદુ સે ધુમ.
યહ સુન સુનકે બાતેં અલી વ નબી, મકાતિલ સે બોલે કે સુન એ શકી.
તુ કાફિર હય મશરક હય ગુમરાહ હય, યેહ જાદુ નહીં ફજલે અલ્લાહ હય.
ખુદા કે લિયે કર ખુદા પર યકીન, બસ સબ કુફર કો છોડ દે એ લઇન.
યકીન જાન દિલ મેંય ભલાઇ નહીં, કીસી તરહ તેરી રીહાઇ નહીં.
ખુદાએ જહાં કી કસમ હય મુઝે, ન છોડું કીસી તરહ જીતા તુઝે.
ભલાઇ અગર અપની મન્જુર હો, તો ઇમાન લા કુફર સે દુર હો.
નિમાજ ઔર રોજે કા પાબન્દ હો, રજાએ ખુદા પર રજામંદ હો.
જહાં મેંય તુ કર બાદશાહત મુદામ, કે તા આકબત મેં રહે નેકનામ.
ખુદા કો ખુદા કે લિયે યાદ કર, ઔર ઇસ લાત વ અજા કો બરબાદ કર.
યેહ સુનકર મકાતિલ કો જોશ આ ગયા, કહા એ અલી તુ હય દુશમન મેરા.
ફરેબ ઇસ કદર તુ ન કર મેરે સાથ, નહીં આઓંગા મેંય કભી તેરે હાથ.
ન રખ મુઝ સે ઉમ્મેદ કુચ્છ જીન્હાર, યેહ કહ કર કિયા ગુર્જ કા એક વાર.
અલીને જો વોહ ગુર્જ દેખા અલમ, કલમ કર દિયા તેગ સે યક કલમ.
પડી ઇસ સફાઇસે વોહ જુલફીકાર, કે સાબુન સે જેસે નિકલતા હય તાર.
ખડા રહ ગયા ઇસ તરહ વોહ લઇન, લગા કુચ્છ સે કુચ્છ કહને વોહ બદ યકીં.
કહા ઉસકો તબ શાહને યો પુકાર, જરા હોશ મેં આકે કર અપના વાર.
યેહ સુનતે હી લી ઉસને શમ્શેર તેજ, હુઆ શાહ મરદાં સે ગર્મ સતેજ.
ન તેગ ઉસકી હજરત અલી પર પડી, ઉસીકી થી તેગ ઔર ઉસી પર પડી.
હુઆ પડતે હી તેગ કે સરનીગું, બહા જિસ્મ સે ઉસકે દર્યાએ ખું.
સીપાહ ઉસ કી સબ અશક રેજાન હુઇ, કદમ જબ ન ઠેરે ગુરેજાં હુઇ.

ન માના ખુદા ઔર નબી કા કહા, જહેન્નુમ મેં વો દાખીલ હુઆ બે હયા.
નબી ને દિયા હુકમ અન્સાર કો, બરાબર કરો કત્લ કુફ્ફાર કો.
સુના જબ યેહ હુકમે રસુલે ઇમામ, બઢે લેકર શમશેર ગાઝી તમામ.
કહું ક્યા કિયા કિસ કદર કરતો ખુન, ઉધર કરનો ખુન થા ઉધર કરતો ખુન.
હુઇ કત્લ કુફ્ફાર કી સબ સીપાહ, હુઇ લાલા ગું ખુન સે રેઝમ ગાહ.
સદા ફિરતો દેને લગે મર્દ વ જન, અમાં દો અમાં યા રસુલે જમન.
હમારી ખતા બખ્શ દો યા રસુલ, કીયા દીન હમને તુમ્હારા કબુલ.
ખુદા કે લિયે અબ ખતા બખ્શ દો, બરાએ ખુદા રહેમ હમ પર કરો.
કરો હમ પર લુત્ફો કરમ કી નીગાહ, બતાઓ હમેં અપને મજહબ કી રાહ.
હમ અબ દીન સે અપને બેજાર હેંય, ઔર આઇનુંસે અપને બેજાર હેંય.
કીયા લાત વ અજા ને હમકો ખરાબ, દીખાઓ હમેં જલ્દ રાહે સવાબ.
કીયા દીન ઇસ્લામ હમને કબુલ, સીખાઓ હમેં હુકમે હક યા રસુલ.
બતાઓ હમે દીન અપના સભી, ન હોગી ખતા હમ સે ફિર અબ કભી.
હમ અબ તક તો ગુમરાહ નાપાક થે, ખબર દીજીયે મજહબે પાક સે.
હમેં કલમએ હક પઢા દીજીએ, હમેં શર્ક સે અબ છુડા દીજીએ.
ખુદાસે કભી મુંહ ન મોડેંગે હમ, અભી જાકે બુતખાને તોડેંગે હમ.
કીયા હય બુતોં ને તબાહ વ ખરાબ, કીયા લાત વ અઝ્ઝાને યહ પેચો તાબ.
અબ ઉન સે બુરે પેશ હમ આયેંગે, અભી તોડ કર સબકો ફિકવાયેંગે.
ખુદારા જહેન્નુમ સે બખ્શો નીજાત, કરેંગે ન અબ કુફ્ર કી કોઇ બાત.
ખુદા પાક હય "વહેદહુલા શરીક," નહીં દુસરા કોઇ ઉસકા શરીક.
હય મહબુબ ઉસ કા રસુલે કરીમ, દીખાઇ હય ઉસને રહે મુસ્તકીમ.
બતાયા નબી ને કીયા સબ કબુલ, સુના દિલસે હુકમે ખુદા વ રસુલ.
નબીને કીયા સબ પર લુત્ફો કરમ, કહા અબ ન હોગા તુમ્હેં કોઇ ગમ.
કીયા એક અમીરોં મેં સે બાદશાહ, કહા શહેર પર રખ કરમ કી નીગાહ.
તુ હય શહેર કન્દુરકા શહેર યાર, તુઝે રખે આબાદ પરવરદીગાર.
કીસીકા તુઝે ડર નહીં અબ યહાં, હય માલીક તેરા માલીકે દો જહાં.
શબો રોજ તુમ યાદ ઉસી કી કરો, અજાનેં કહો ઔર નમાજેં પઢો.
જો બુતખાને હેંય ઉનકો તુડવાઓ તુમ, મસાજીદ જહાંતક હોં બનવાઓ તુમ.
ગરજ બુતકદે તોડ ડાલે તમામ, હુઆ મસજીદોં કા વહાં એહતીમામ.
હુએ આકે ખુરદો કલાં મુકતદી, ઇમામત જનાબે મોહમ્મદને કી.
દુગાના કીયા શુકર કા તબ અદા, ફિર ઉનકે લિયે કી ખુદા સે દુઆ,

હુ ચારબ ઇન્હે કર ઇતાઅત નસીબ, કયામત મેંય મેરી શફાઅત નસીબ,
હુઆ સબ સે રૂખસત જનાબે રસુલ, હુએ સબ જુદાઇ સે ઉન કી મલુલ,
ઇલાહી મેરા તુઝ સે હય યેહે સવાલ, રખ અપની અમાં મેં મુઝે માહુ વ સાલ.
નબી ઔર અસ્હાબ કા કર ગુલામ, ઇતાઅત મેં ઉનકી મુઝે રખ મુદામ.
ઇલાહી બાહક્કે મહોમ્મદ રસુલ, દુઆ ઇસ ગુન્હેગાર કી કર કબુલ.
હુઆ જંગનામા દુઆ પર તમામ, મહોમ્મદ નબી પર દુરૂદ ઔર સલામ.

સાહેબાન ખુદા કા શુકર હય કે યેહે જંગનામા બડી મહેનત વ કોશીશ સે છપવાયા હય ઔર અપની દાનીસ્ત મેં હર જગહ પર ગલ્તી કા લીહાજ રખા હય લેકિન અગર કોઇ ગલ્તી યા ભુલ આપ કો માલુમ હો તો મઆફ કરમાવેં ઔર અગર ઇસ નાચીજ કો ઇતલા દેવેં તો બડી મહેરબાની હોગી. કયોં કે દુસરી બાર છપવાતે વકત ઉન કા ખ્યાલ રખા જાવેગા. ઇસ કે બાદ જંગનામા બદર વ કરબલા લેકર ખીદમત મેં હાજીર હુંગા. આશા હય કે આપ સાહેબ ગલતી કો માફ ફરમા કર મુઝ કો ઉસ ગલતી સેં ઇતલ આ દેગેં.

આપ કા દાસ.

ગુપ્તા સાહેબ ગાજીયાબાદ,

પ્રોપ્રાઇટર, એન્ડ મેનેજર કંપની.